

TÚRKEVE

TELEPÜLÉSKÉPI ARCULATI KÉZIKÖNYV
2017

TARTALOMJEGYZÉK

1. Bevezetés 4-5
2. Túrkeve bemutatása 6-10
3. Örökségünk 12-34
4. Eltérő karakterű településrészek Túrkeve 36-56
 - Településközpont*
 - Lakótelepi terület*
 - Vegyes beépítésű lakóterület*
 - „ONCSA” házaspár terület*
 - Rekreációs terület*
 - Üdülő-kertes terület*
 - Kertes terület*
 - Külterület – erdő – szántó – majorsági terület*
 - Gazdasági – ipari terület*
5. Építészeti útmutató 58-91
 - Magasság*
 - Tetőhajlásszög*
 - Tetőforma*
 - Beépítés*
 - Színek*
 - Kerítések*
 - Ablakok, kapuk*
 - Homlokzatképzés*
 - Kerítések*
 - Részletek*
 - Felújítás*
6. Jó példák 92-95
7. Utcák, terek 96-98
8. Hirdetések, reklámtáblák 99

TÚRKEVE VÁROS
TELEPÜLÉSKÉPI ARCULATI
KÉZIKÖNYV

1

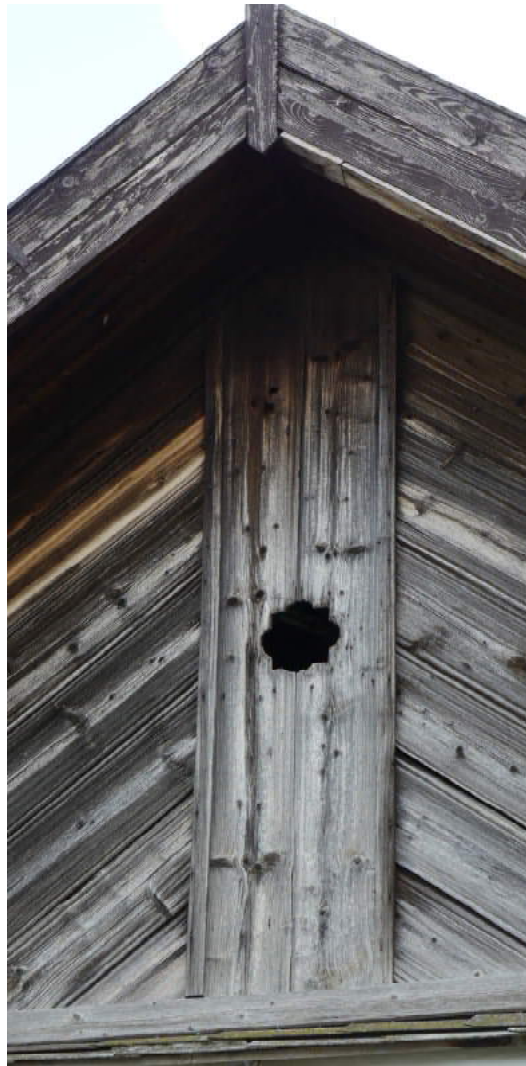
BEVEZETÉS

Az építészetet szokás megfagyott zeneként emlegetni. És valóban nagyon sok hasonlóságot találhatunk egy zenemű és az építészet között. Az építészet sokszínűségét a változatos utcák, terek, épületek sokasága adja, mint egy zenekarban a sokféle hangszer: vonósok, fúvósok, ütős hangszerek. Ugyanakkor, ha ezek egymásra tekintet nélkül zenélnek, lehet külön-külön még szép is a dallam, amit játszanak, az összkép mégis hamis. Ugyanígy a házak is lehetnek eltérőek egymástól, régiek, újak, lakóépületek, középületek, de ha nincsenek tekintettel egymásra, zavaros, élehetetlen környezetet alakítanak ki.

A kézikönyv segítség kíván lenni: a település bemutatásával, az értékek megismertetésével és útmutató résszel tárja fel az épített környezet szépségeit. Bevezeti az olvasót az építészeti értékek tárházába, hogy olyan házat tudjon építeni, ami valódi büszkeséggel töltheti el, és a település képéhez is illeszkedik, azt ízléssel viszi tovább.

Az ajánlások nem tekinthetők kötelező jellegűnek, a céljuk nem a tervezési szabadság megkurtítása, uniformizálása, hanem éppen a helyi értékek megismertetése, a sokféle izgalmas lehetőség feltárása. Az unalomig másolt, giccses, sokszor import utánzatok helyett a településhez illeszkedő választási lehetőségek bemutatása, a nem diktált, hanem valódi szabadság megismertetése. A kézikönyv nem egy merev, lezárt egész, hanem nyílt, folyamatos hozzászólást és változtatást lehetővé tevő kezdeményezés kíván lenni. Ahogy a település története sem befejezett, hanem folyamatosan tovább íródik. Ezért, ha újabb szép ház születik, az bekerülhet, sőt be is kell, hogy kerüljön a könyvbe, ezáltal büszke lehessen rá építtetője, tervezője, kivitelezője és a település egyaránt. Egy ház elválaszthatatlan kapcsolatban van szomszédaival, településével. Valódi gyümölcse pedig csak annak a kapcsolatnak van, ahol a felek egymást megismerik, szeretik és békében élnek egymással. Igaz ez az emberi kapcsolatoktól a zenén át, egészen épített környezetünkig.

2

TÚRKEVE BEMUTATÁSA

A Jász-Nagykun-Szolnok megye délkeleti szélén elhelyezkedő Túrkeve, Kisújszállás és Mezőtúr városok között a Hortobágy-Berettyó főcsatorna jobb partján található.

Túrkeve utolsó hivatalosan becsült népessége 8992 fő (2017-ben). Lakások száma 3986. Túrkeve területe 23652 ha.

A város igazgatási területén a régészeti kutatások alapján több ezer éve laknak emberek, ezt számos feltárt - különböző korokból származó - régészeti lelőhely (legjelentősebbek az úgynevezett kunhalmok) is bizonyítja.

A város jelenlegi belterületén a honfoglalás előtt is létezett település, a református templom környékén (avarok). Keveegyháza nevét 1261-ben említik először, IV. Béla király oklevelében. Az elnevezés a kőből épült templomra („egyház”) utal. Az e néven említett, kunok leszármazottai által lakott jobbágyfalu, akkor az egri püspök birtoka volt. A település neve ezt követően évszázadokon keresztül Túrkevi-ként szerepel az oklevelekben (a Túr előtag a Berettyó régi nevére utal), a Túrkeve név hivatalosan a XIX. század második felétől használatos.

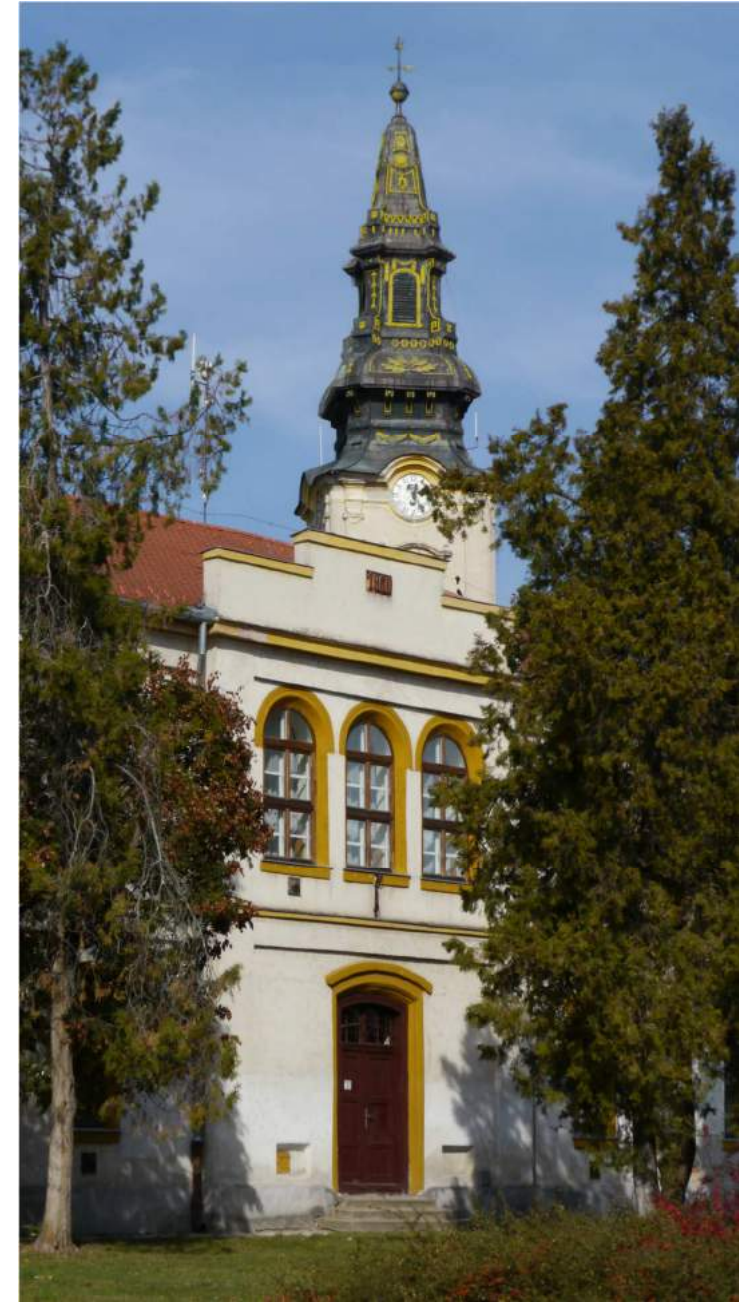
A török időkben főleg a XVI. század végén a település lakossága csaknem teljesen elpusztult. Az 1600-as évek első felében újra letelepedett lakosság nagy része a környező, jórészt ugyancsak elpusztult szabad kun községek (Móric, Kaba, Kiskaba, Himesd, Ecseg, Túrpásztó, Nácsa, Póhamara) lakosaiból tevődött össze.

Az újabb harcok következtében a XVII. század végén Kevi ismét lakatlan, és csak 1711 után települt újra, ismét a környék elpusztult falvainak kun lakosaival.

A Nagykun területeket 1702-ben I. Lipót Császár eladta a német lovagrendeknek, melytől a város 1745-ben váltotta meg magát (redemptio). Redemptusok (azaz akik a megváltást fizették) által vezetett, szabadságjogokkal felruházott városba sokan költöztek be, megindult a fejlődés. Az 1808-tól nagykun város címmel rendelkező Túrkevi népességszáma az 1860-as évek végén már 11.000 körül van, lakos száma XIX. század végére eléri a 13.000-et

A város gazdasági életének meghatározója a mezőgazdaság. 1851-ben a korábban rendkívül szétszórt birtokokat tagosították, 1868-ban két határ kivételével felosztották a legelőket. Ekkor alakultak ki azok a birtokviszonyok, melyek egészen 1945-ig jellemzőek maradtak. A tagosítás következtében benépesült a határ, jelentősen megnőtt a tanyák száma; 1930-ban a lakosság 23,5%-a külterületen élt, tanyasi lakos volt.

Túrkeve határának éppen az a bizonyos, Nagy-Sárréthez tartozó délkeleti része a leggazdagabb régészeti lelőhelyben. A folyószabályozások és ármentesítések előtti évezredekben a lassú folyású Berettyó bebarangolta a környéket. Számptalan ágra szakadva, újabb és újabb medreket alakított ki. A gazdag élővilágú vizek partjain nagyon sok letelepedésre alkalmas helyet találtak őseink. A szó szoros értelmében „végig lakták a partokat” s ha ránézünk a település térképére, a lelőhelyek szinte egymásba érő láncolata pontosan kirajzolja az egykori vízfolyások vonalát.

A környék régészeti feltárása napjainkig is tart. A régészeti lelőhelyek rendkívüli gazdagsága tanúskodik arról, hogy az egykori Túrkeve területe már a bronzkor óta lakott hely és e terület egyetlen régészeti korszakban sem vált lakatlanná.

A város történelme a település szerkezetén is tükröződik. A belterület szerkezetét a középkori út és utca hálózat határozza meg, néhány korszerűsítéssel. A települést észak-nyugat – dél-kelet irányú lakóutcák és észak-kelet - dél-nyugat irányú gyűjtő és keresztutcák hálózata alkotja. A városközpont magja város keleti szélétől a Petőfi Sándor utcáig zárt. Az egész belterület egyetlen „óriás” lakókörnyezetbe szervezett egyközpontú település. A város „egyközpontos” jellege a Petőfi tértől a Kossuth és Széchenyi utcákon keresztül fokozatosan elhúzódott a Petőfi Sándor utcáig. Ez a folyamat ma is folytatódik. Többszintes lakóterületek a Petőfi tér környékén és a Vásártéren alakultak ki. A központ területét leszámítva falusias jellegű a lakóterület.

A régi településrész szerkezetére a halmazos szerkezet jellemző, sok kisközzel, jellegzetes tér képződményekkel, teresedésekkel, szabálytalan utcákkal, sűrűn beépített kicsi telkekkel. Az újabb kori településrészek tervezett utca nyitásokkal létrehozott lakóterületek, melyek rendezett utcákat és telekosztásokat reprezentálnak. A város harmadik szerkezet típusát a teletszerű többszintes társasházak és azok telekszerkezete alkotja.

A telek használatot a település mezőgazdasági jellege determinálja, a gazdasági épületek a település jelentős részén megtalálhatók, leszámítva a történelmi központ, valamint a társasház beépítésű településrész területét.

A település belső lakóterületei részén zöldfelületeket szinte kizárólag az utcafásítás és a lakó kertek alkotják.

A városi zöld gyűrű a település körül található: zöldfelületű intézmények, véderdők, volt agyaggödrök gyepes-vizenyős felületei, majd kiskertek valamint a gyógyfürdő.

Túrkeve közlekedési kapcsolatai korlátozottak, a várost az országos főközlekedési hálózat vonalai elkerülik. Mióta 1975-ben felszámolták az (1885-ben épült) mezőtúri összekötő vasútvonalat, a város vasúti összeköttetése is megszűnt. A közúti kapcsolat menetrendszerű autóbusz járatokkal biztosított.

3

ÖRÖKSÉGÜNK

ÉPÍTÉSZETI ÉRTÉKEINK

Örökségnek tekintünk minden olyan értéket, melyet eleink hagytak ránk, legyen az hagyomány, életvitel, népművészet, vagy az épített környezet része. Ezen kiadvány célja többek között az épített örökség bemutatása, melynek bemutatott példái között, az országos műemlékvédelem alatt álló épületállományon túl szerepeltetjük a helyi védettség alatt álló épületeket és a nyilvántartásba nem vett, de Túrkeve lakói számára történeti vagy néprajzi jelentősége okán, mégis értéket hordozó épületeket is.

Túrkeve mai központja a Petőfi tér. A trapéz alakban elrendezett épületei, a szomszédos alföldi városok főtereire teszik hasonlatossá. A védett épületek egyrésze ezen a főtéren és környékén található. Szabadonálló épületeinek tömege, a stílusok keveredése meghatározza a település arculatát. Az utcák és terek formáját meghatározza a teret határoló beépítés tömegjátéka, a beépítési mód, az építészeti karakter. Szép példái ennek a központi térség körül létesült középületek: templom, városháza, iskola, Oroszlán fogadó.

A főtér észak-nyugati oldalán áll a késő barokk és klasszicista stílusú Református Templom. 1755-ben épült Kaszap Nagy István lelkészsége idején, Csermák Vencel debreceni építész vezetésével a korábbi templom kibővítésével. 1847-ben a templomhajó került a felújítás középpontjába: meghosszabbították és megmagasították, a tornyot mindkét irányba kiszélesítették, s így olyan széles lett, mint a templomhajó. Még ugyanebben az évben két új ajtó is a helyére került.

A templom épület vertikális karaktere hangsúlyos eleme a településképnak.

Műemlék

A Református templom keleti homlokzata a klasszicista stílusú négy oszlopos portikusszal.

A tér észak-nyugati oldalát lezáró másik épület a 1860-ban épült ún. Nagyiskola. Az épületet Streimlerwäger egri építész tervezte. Akkor ez az iskola volt a város és a Debreczeni Református Egyházkerület egyetlen emeletes iskolája. 1985-től a Petőfi Sándor Általános Iskola nevet vette fel.

A romantikus stílusban épült iskolaépület tömegével ellentétje a templomnak, és kettősük mintegy térbeli kaput képez a térre érkezőknek.

A városközpontot dél-keletről határoló épülete a Városháza. 1899-ben épült eklektikus stílusban. Az elmúlt évtizedben felújításra került. A hosszan elnyúló, kétszintes tömeget a közép rizalit bontja meg. Az épület egységes, arányos homlokzati fala zárja le a várost, a Holt-Berettyó felé.

A tér dél-nyugati sarkán áll a szecessziós stílusú „oroszlán fogadó” épülete. Igen leromlott állapotban van, felújításra szorul. Sajnos a nyílászárók cseréjekor, az épület jellegétől idegen műanyag szerkezetű ablakokat építettek be.

A XX. század elején virágzó szecesszió a mezővárosi polgárság körében is követendő példa lett. Az új építészeti stílus alkalmazása, kifejeződésre juttatta a dinamikusan fejlődő korszakkal való azonosulást. Az új stílus helyben alkalmazott formáját felszíniesség, pusztán formai elemek átvétele jellemezte, a megszokott tömegalakítás és homlokzati arányok, ablakkiosztás megtartása mellett. A kevés fennmaradt példák egyike az „oroszlán fogadó” (Mátyás király út 1.) épülete. Az ablakkeretezésben alkalmazott stilizált növényi ornamentika a magyaros szecesszió vonalát követi, amely a magyar nemzeti motívumok újragondolásán alapszik.

A főteret elhagyva, a település három párhuzamos főútja egyikén áll, a Római katolikus templom (Széchenyi út 23.). 1820 körül épült, klasszicista stílusban. Műemlék.

Túrkeve másik főutcáját a Kossuth Lajos utcát meghatározó épület az egykori leányiskola. 1909-ben szecessziós stílusban épült, Doboszy József szentesi műépítész tervei alapján. A térségben, Doboszy a korszak egyik sokat foglalkoztatott építésze volt. Stílusára a magyaros szecesszió volt jellemző. Ennek egyik szép példája ez az épület.

A feljegyzésekben az 1960-as évekig Lányiskola, majd Kossuth úti Általános Iskola néven szerepel.

Az iskola 2009. július 1-jével beolvadt a Petőfi Sándor Általános Iskolába.

A városközpont közel áll az un. Jégpalota (Laczká János út 1.). A kúria 1830-as években épült, klasszicista stílusban. A sarok telken álló, L alakú épületen, jól felismerhető a stílusra jellemző teljes forma világ. Településképi szempontból jelenleg nem meghatározó, mert dús növényzet takarja, az utcáfront felől. Gyakorlatilag nem látszik.

Műemléki környezetben áll.

Túrkeve megőrzésre méltó lakóépületei a XIX. század második felétől a XX. század közepéig tartó időszakban épültek. A mezővárosi karaktert adó szerepük jelentős, ezért fokozottan védett értékeink közé tartoznak. A polgári építészet hatására terjedtek el a hézagosan zárt sorú, földszintes lakóházak, melyek a mezővárosi építészet jellegzetes háztípusai. Az ilyen épületek beépítési típusa általában utcával párhuzamos gerincű, földszintes. Az utcai homlokzat arányát a magasított térfal, a lábazat és az ablaktengelyek ritmikus kiosztása, valamint a kerítéskapuk kialakításának módja határozza meg. A díszítő elemek, mint például az ablakkeretek, párkányok tovább osztják a felületet. Ilyen típusú felújított házak sorát a Széchenyi utcán találjuk.

Az Attila utca és a Bajcsy Zsilinszky utca kereszteződésében, egy a sarok tengelyre szimmetrikusan kialakított, átforduló utcai homlokzatú polgárház áll. Itt kapott helyet a túrkevei múzeum. Az 1951-ben alapított intézmény, mára jelentős területi múzeummá fejlődött. Sokarcú gyűjteményéből válogatva, olyan komplex állandó kiállítást tár a látogatók elé, amelynek célja, hogy bemutassa mindazt a természeti és kulturális értéket, amely ezen a tájon született az évezredek, évszázadok alatt. A múzeum a Finta család nevét 1967-ben vette fel. A világhírnevet szerzett túrkevei származású szobrászművészeknek, Finta Sándornak és Finta Gergelynek az alkotásait a túrkevei Finta Múzeum állandó kiállításán tekinthetik meg az érdeklődők. 1990-ben a Művelődésügyi Minisztérium tájmúzeumi rangra emelte a múzeumot. Az ezt követő években itt került szerkesztésre a helyi újság is. 1998-ban kezdődött el az épület felújítása, folytatására és a további nagyobb szabású fejlesztésekre 2006 végén került sor.

A legkorábbi épülettípusokra a népi építészet rendkívül kiértelt arányrendszere jellemző. Díszítésük mértéktartó, legfeljebb a nyíláskeretezésekre, az oromzat deszkázatának és a faszerkezetek fűrészelt díszítésére korlátozódik. A legtöbb esetben azonban a szerkezet és funkció tökéletes összhangja adja az esztétikai hatás döntő részét. Az emberi lépték, a nyílások és a tömör falak, a világos és sötét felületek kiegyensúlyozott rendje ma már utánozhatatlan harmóniát teremt.

Egészen a XX. századig jórészt hagyományos szoba-konyha-kamra egy traktusos elrendezésű, három osztatú parasztházakban élt a lakosság jelentős része. Ezek szinte kivétel nélkül földfalazattal épültek. A korszak igen értékes, jó állapotban fennmaradt emléke az Debreceni utca 8. szám alatti nádfedeles ház, amely a XIX. században épült. Ez a parasztháztípus rendszerint oldalhatáros, tornácos beépítésben fordul elő. Főhomlokzatát legtöbbször két ablak tagolta, az oromzat kialakítása változó volt, de kontyolt tetővel alig fordul elő. A lakóház folytatásában épültek az istállók és gazdasági épületek. Egyes esetekben ezek a lakóépülettől külön egységben is állhattak.

A városban, illetve közvetlen közelében egy puszán született a világhírű filmrendező, Korda Sándor 1893-ban.

Az 1964. július 9-én átadott mozi kívülről mit sem veszített építészeti aktualitásából. A hatvanas évek mesterien alkalmazott építészeti stílus jegyeit felvonultató épület, harmonikus tömeg alakításával jól illeszkedik a mezővárosi utca képbe. Annak idején Vörös Csillag Filmszínházként nyitotta meg kapuit. 1989-től változott a neve Korda Sándor Filmszínházra.

A túrkevei temetőben a szakrális építészet sajátos részét, a mauzóleum építést figyelhetjük meg, melynek virágkora a századfordulóra esik. A legtöbb még megmaradt emlék a vasúti temetőben található, de a vénkerti temetőben is fellelhetők.

A módosabb parasztok, parasztpolgári családok, sorra építették fel jellegzetes kriptá épületeiket, melyek építészeti szépségükkel, részletgazdagságukkal ma is megcsodálандók, bár az idő a sírépítményeket fokozatosan elpusztítja. Sürgős védelmük és felújításuk elkerülhetetlen, ha azt szeretnénk, hogy az utódaink is lássák még. A kripták elterjedt anyaghasználata volt a látszó sárgás színű klinker téglaburkolat.

A mauzóleumok eklektikus stílusban épültek és az építők mesteri részletekre kiterjedő igényességét mutatják.

Helyi jelentőségű értékvédelmi terület:

1. Petőfi tér közvetlen környezete
2. Széchenyi u.-Táncsics Mihály u.-Kenyérmezei utcák által határolt terület.

Műemléki védettségű épületek, és ex-lege műemléki környezet:

1. Földszintes kúria – „Jégpalota”, Laczka János út 1. műemléki környezete
2. Református templom, Kossuth Lajos utca 1. műemléki környezete
3. Római katolikus templom (Szent Péter és Pál apostol), Széchenyi út 23. műemléki környezete
4. Lakóház, Finta utca 12. általános műemléki védelem
5. Református parókia, Kossuth Lajos utca 1. általános műemléki védelem
6. Református templom, Kossuth Lajos utca 1 műemlék
7. Római katolikus templom (Szent Péter és Pál apostol) műemlék

Helyi védettségű egyedi értékek:

Épületek:

1. Városháza, Petőfi tér 1.
2. Általános Iskola, Petőfi tér 6.
3. Általános Iskola, Kossuth u. 33.
4. Zeneiskola, Széchenyi út 9.
5. Óvoda, Széchenyi út 11.
6. Múzeum, Attila út 1.
7. Oroszlán fogadó, Mátyás király út 1.
8. „Granárium”, Piac tér (hrszt:177)
9. Kultúrház, Táncsics M. utca 14.

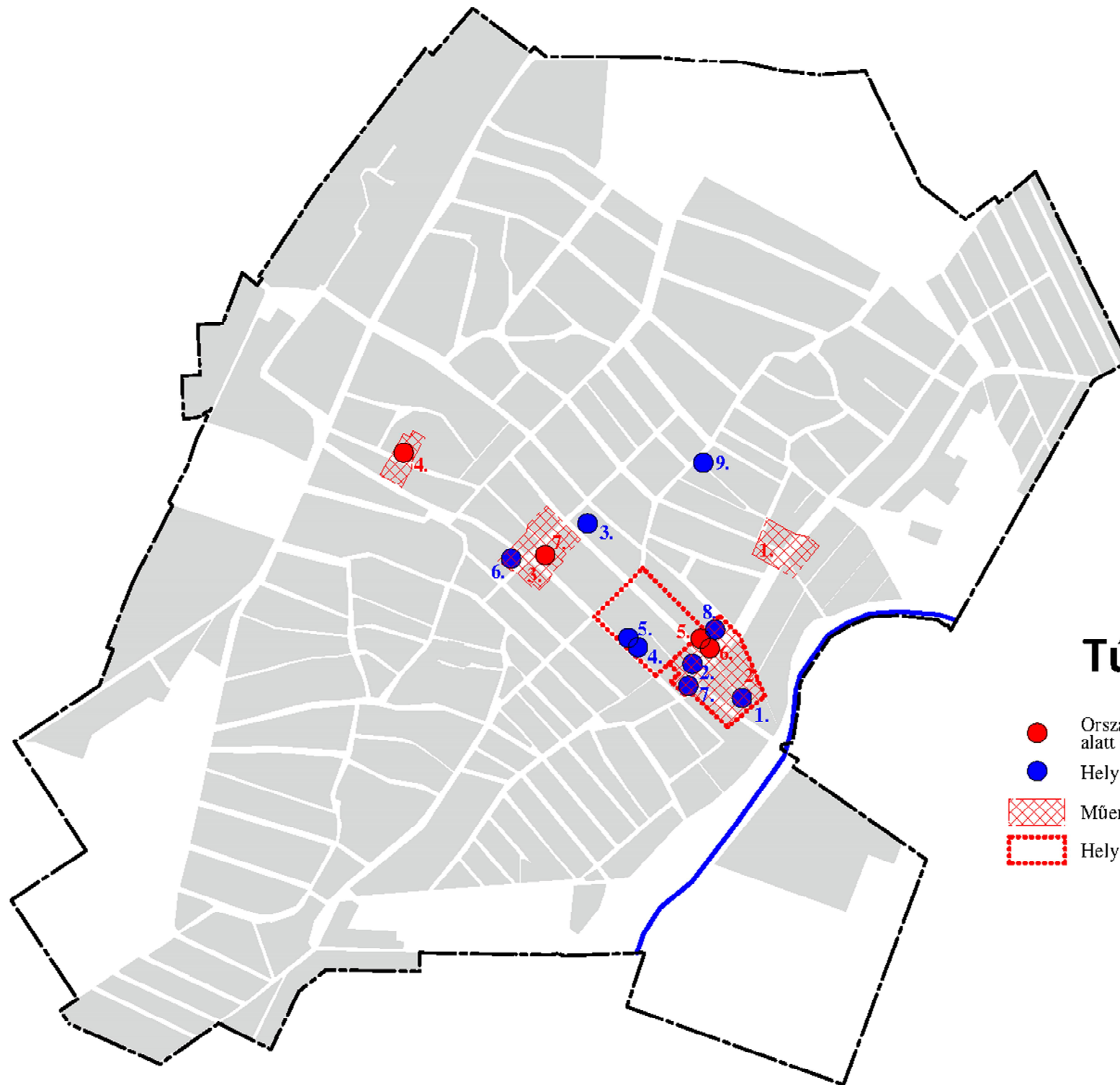
Temetők, illetve azokon belüli építmények:

1. Vasúti temető kriptái
2. Vénkerti temető kriptái.
3. Zsidó temető

Helyi védelemre javasolt egyedi értékek

Épületek:

1. Tornácos nagygazdaház - Győrffy utca 1.
2. Téglá építésű üzlet és lakás – Garai utca 2. (Finta Endre vegyeskereskedése)
3. Módos parasztház – Laczka János utca 2.
4. Polgárház – Kenyérmezei út 16.
5. Polgárház – Kenyérmezei út 35.
6. Polgárház – Kenyérmezei út 42.(patika)
7. Polgárház – Petőfi Sándor utca 3. (és Kenyérmezei utca sarok)
8. Polgárház –Petőfi Sándor utca 4. (és Kenyérmezei utca sarok)
9. Polgárház – Kossuth Lajos utca 6. (Vadász Pál kiállítóterem)
10. Öregek otthona – volt népiskola – Damjanich utca
11. Tornácos, nádfedeles vályogfalú parasztház – Ady Endre utca 12.
12. Baptista imaház – Olajos utca 13.
13. Régi kocsmáépület – dr. Tóth János utca 1.
14. Csárda – Korda Zoltán utca 9.
15. Polgári lakóház – Dózsa György utca 1.
16. Mátyási malom – Thököly utca 2.

Túrkeve

- Országos műemléki védetség alatt álló épületek
- Helyi védetségű épület
- Műemléki környezet
- Helyi értékvédelmi terület határa

KÖZTÉRI SZOBROK, SZÖKŐKUTAK

Egy település tereinek arculatát, hangulatát nagymértékben meghatározzák az ott elhelyezett szobrok, emlékművek. Túrkeve legjelentősebb köztéri alkotásai egy-egy, a város történelmét meghatározó eseményének vagy személynek állítanak emléket.

Az első világháború hősi emlékműve a városháza előtti Petőfi téren került elhelyezésre.

Szintén a főtéren áll a "Magyar vendég a kolhozban" című alkotás.

Korda Sándor szobra Ratkay Lajos szobrászművész alkotása, a Széchenyi utcában található.

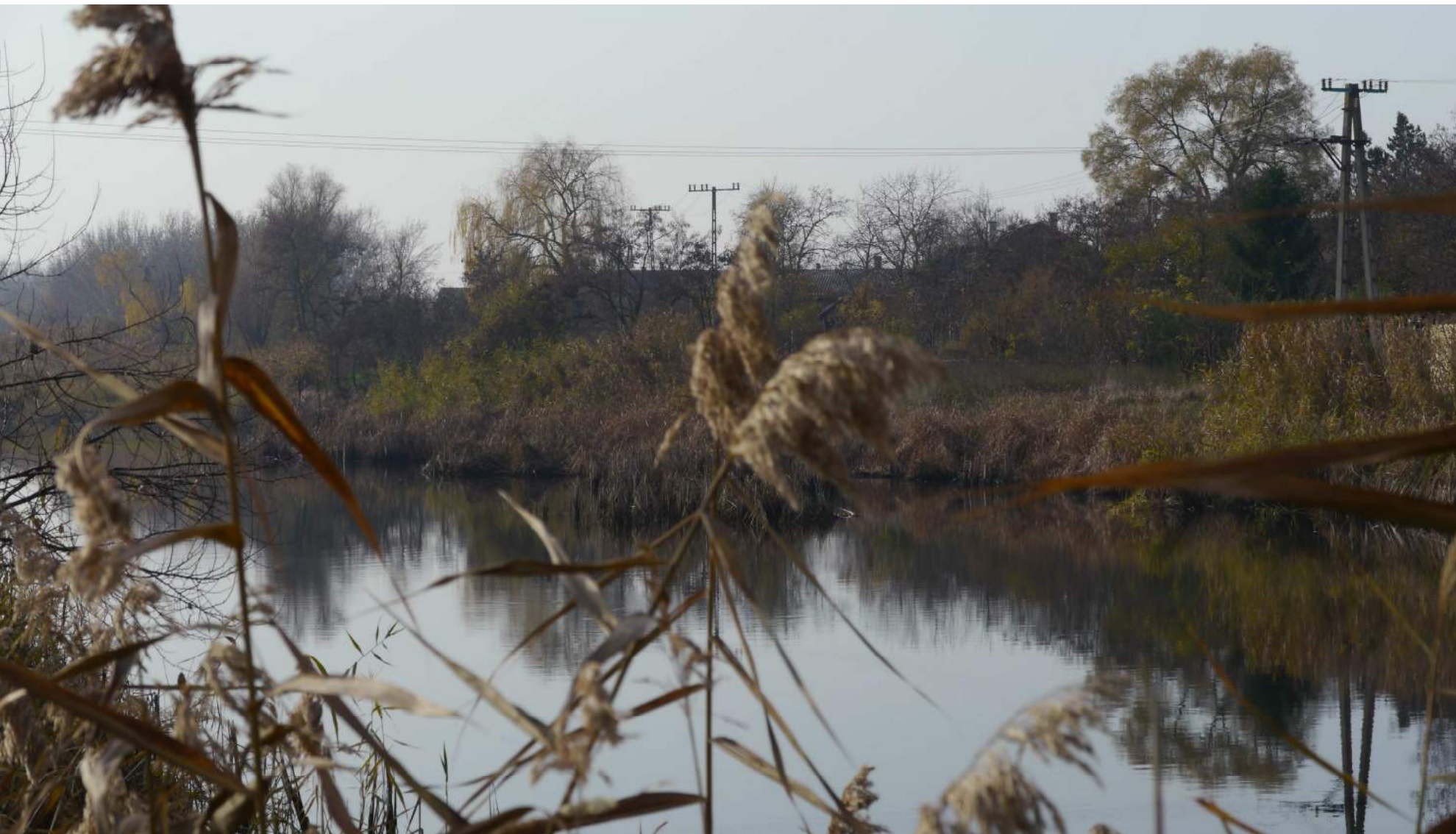

A II. világháborús emlékmű a Petőfi Sándor általános iskola előtt, a Túrkevei születésű ifj. Finta Sándor szobrászművész alkotása.

Szintén ifj. Finta Sándor készítette az 1989-ben felavatott „Család” című szobrot, amely az orvosi rendelő kertjében áll.

2000. augusztus 19-én avatták fel a Kun-emlékművet. A magas mészkőoszlopon körben, spirálisan helyezkednek el a kunok életéből vett jeleneteket ábrázoló, bronz domborművek. A Széchenyi utca kiteresedésében áll az emlékmű.

Túrkeve közigazgatási területe természetföldrajzi szempontból az Alföld nagytájon belül két, egymástól markánsan különböző területen fekszik. A Hortobágy-Berettyótól nyugatra fekvő területek a Közép-Tiszavidékhez tartoznak, a keletre fekvő területek a Berettyó-Körös vidékhez tartoznak. E tájegységeken belül is a Hortobágy-Berettyótól nyugatra eső részek a Szolnok-Túri-sík kistáj, a keletre eső részek a Dévaványai-sík kistáj területén fekszenek.

Legfontosabb gazdasági adottsága a termőföld, amely löszös, közepes vízbefogadó képességű, erősen víztartó. Hasznosítható ásványi és bányakincsei a földgáz, termásvíz, agyag és kismértékben homok. Vízkészletek a folyóvizekből vízkivétellel, továbbá a réteg - és mélységi vizek vonatkozásában viszonylag bőségesen - de takarékossgot igénylően - állnak rendelkezésre.

Növényföldrajzi szempontból Túrkeve a Pannóniai Flóraállandóság alföldi flórávidék Tiszántúli flórajárásába tartozik. Természetes növénytakaságok elsősorban a Hortobágy-Berettyó fűcsatorna mentén találhatók. A térség potenciális erdőtakaságai a fűz-nyár-éger ligeterdők, a tölgy-kőris-szil ligeterdők, a sziki tölgyesek. A közigazgatási területen gazdag fauna elsősorban a Körös-Maros Nemzeti Park Igazgatóság ecsegpusztai részén található: halak, kételtűek, hüllők, madarak (ecsegpusztai túzok és ugartyúk), emlősök. A külterület közel 90% a mezőgazdasági művelés alatt áll, ennek kb.háromnegyede szántó, kevés az erdőtakasága.

Védendő táji-, természeti értékek, melyek egyben a tájkaraktert meghatározó, tájképi értékeket képező területek is:

- európai jelentőségű élőhelyek, az ún. Natura 2000 területek Túrkeve közigazgatási területén:
 - a „Dévaványai-sík” különleges madárvédelmi terület egyes területei (a területek a Körös-Maros Nemzeti Park területén helyezkedik el),
 - az élőhelyvédelmi, kiemelt jelentőségű különleges természetmegőrzési területek közül a „Pásztói-legelő” területe, továbbá a „Hortobágy-Berettyó” és a „Dévaványa környéki gyepek” egyes területeirészei.
- országos jelentőségű védett természeti területek: a Körös-Maros Nemzeti Park területei (Ecsegpusztai, Csejt, Gaz-Bala),
- az országos ökológiai hálózat az előbbi két területi kategóriába nem tartozó, természetvédelmi védelem alatt nem álló területei: a Hortobágy-Berettyó menti nem védett területek és Ecsegpusztától északra levő, a településszerkezeti tervben feltüntetett területek,
- országos jelentőségű védett természeti emlékek, ún. ex lege védett területek, a kunhalmok területei.
- helyi jelentőségű védett természeti területek:
 - Pásztói-pusztai legelő
 - József Attila utcai gesztenyefasor (hrs:1776)
 - Városháza véderdő (hrs: 693 694 695 696 697)

Az épített környezet mellett a településképet jelentősen formálják a történelmi, természeti örökség elemei is. Túrkeve közigazgatási határán belül országosan védett természeti értéként- a természetvédelmi törvény (1996. évi LIII. tv.) erejénél fogva- számos (ex lege) védett kunhalom található. A város határában számos halmot tartanak nyilván.

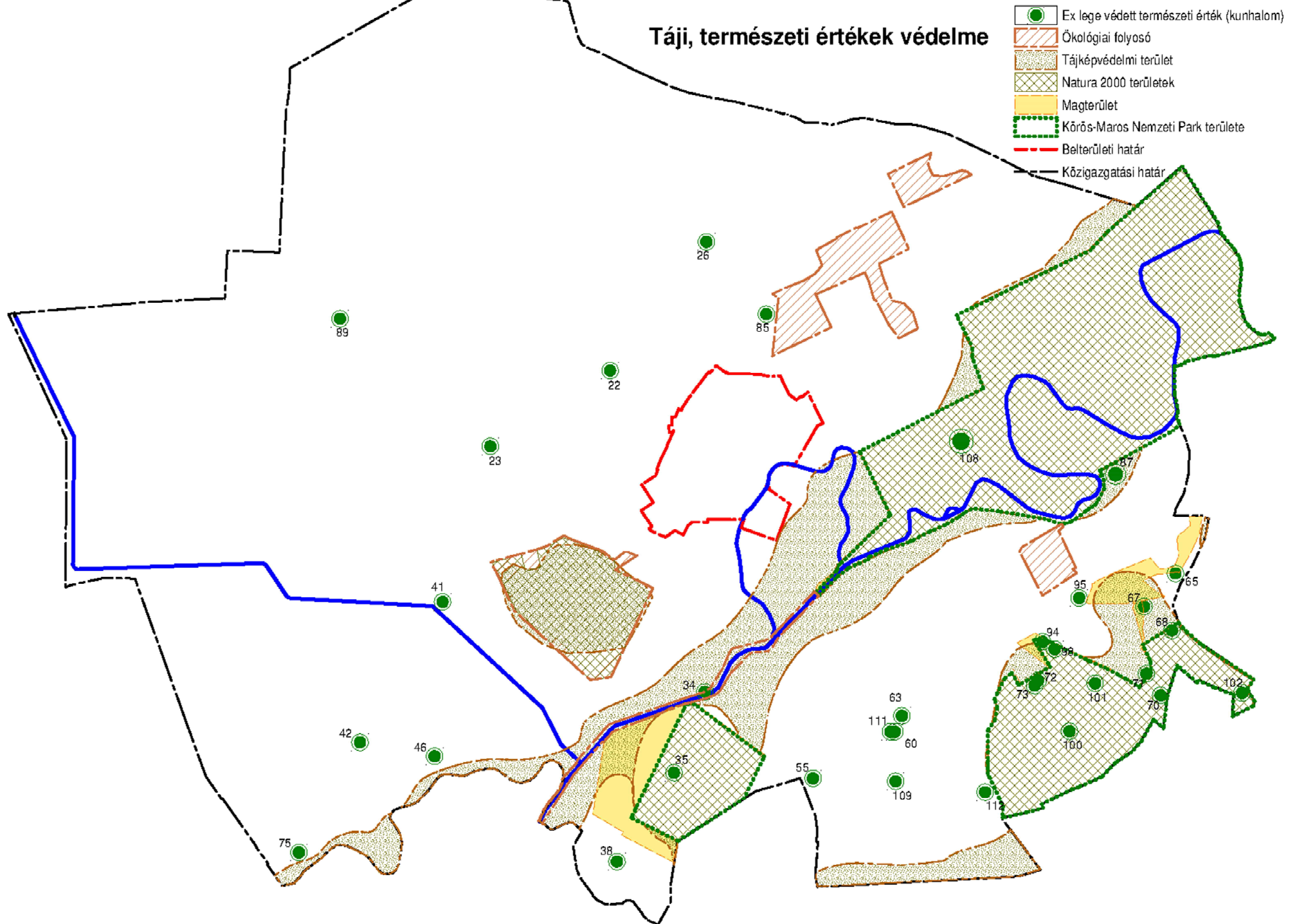
A kunhalom olyan kultúrtörténeti, kulturális örökségi, tájképi, illetve élővilág védelmi szempontból jelentős domború földmű, amely kimagasodó jellegével meghatározó eleme lehet a tájnak. A kunhalmok kialakulására többféle elképzelés is született. A leginkább elterjedt ezek közül Györffy István néprajzkutató elmélete, amely szerint egy-egy halom temetkezőhely, sírdomb, őr- vagy határhalom lehetett.

Az alföldi táj egyhangúságát megtörő kunhalmok tájképi értékeik mellett régészeti értékekkel, valamint állat- és növényviláguk egyediségével tűnnek ki környezetükből. A vízjárta, mocsaras területek lecsapolásával és a nagyüzemi mezőgazdaság térnyerésével felgyorsult a kunhalmok pusztulása. Az alacsonyabb halmokat felszántották, s ezáltal tönkrementek a löszgyepek, ritka növények tűntek el. A magasabb halmokat, amelyeknek meredek oldala nem volt alkalmas a szántásra, befásították, legtöbbször a tájidegen, de gyorsan terjedő akácfával.

Napjainkban a kunhalmok ma már természetvédelmi oltalom alatt állnak.

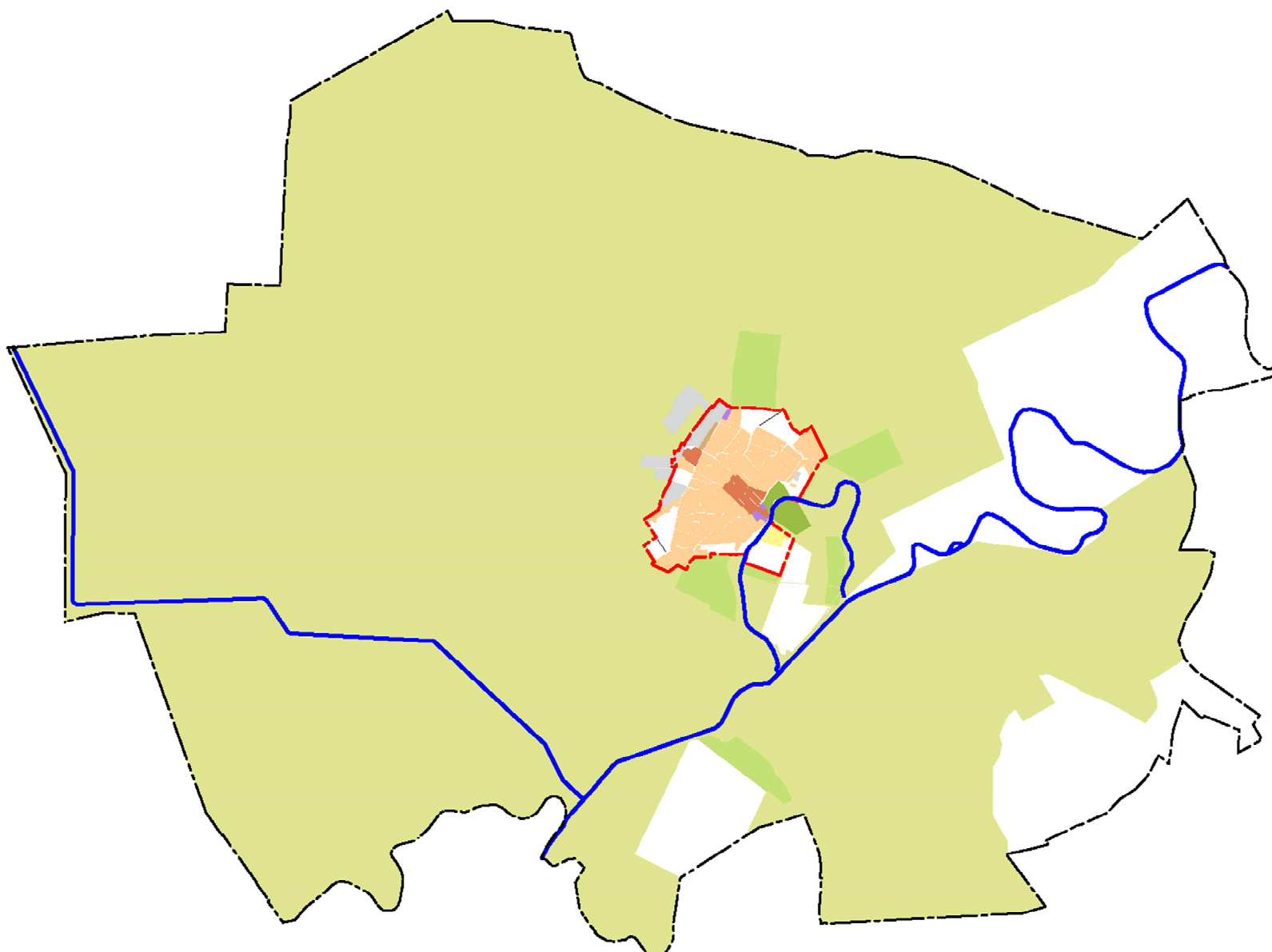

Táji, természeti értékek védelme

4

ELTÉRŐ KARAKTERŰ TELEPÜLÉSRSZÉK

TÚRKEVE

ELTÉRŐ KARAKTERŰ TERÜLETEK

- Településközpont
- Lakótelepi terület
- Vegyes beépítésű lakóterület
- "Oncsa" házas terület
- Rekreációs terület
- Üdülő - kertes terület
- Kertes terület
- Külterület - Majorsági terület
- Gazdasági - Ipari terület
- Egyéb terület
- Belterületi határ
- Közigazgatási határ

TELEPÜLÉSKÖZPONT

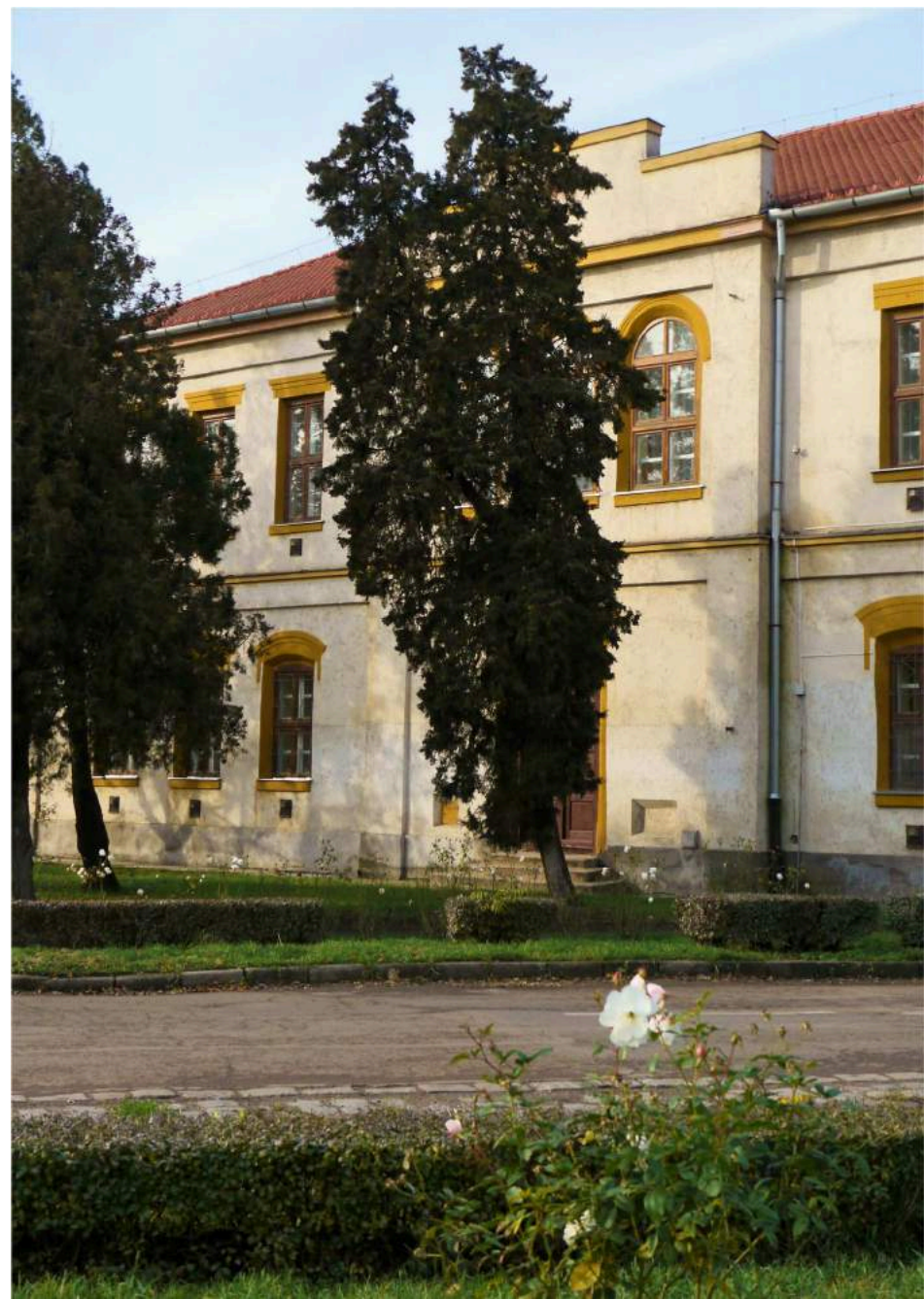
A belterület szerkezetét néhány korszerűsítéstől eltekintve mindmáig a középkori út és utcahálózat határozza meg, amelyet észak-nyugat – dél-kelet irányban futó lakóutcák és észak-kelet – dél-nyugat irányban futó gyűjtő és keresztutak hálózata alkot.

A településközpont magját a Petőfi tér és környéke adja, majd ez húzódik a Kossuth és Széchenyi utcák mentén észak-nyugati irányban a Petőfi Sándor utcáig.

A településközpontban a lakóépületek mellett, a város irányítását biztosító középületek kaptak helyet. Az emelet magas középületek jellemzően szabadonálló beépítéssel épültek, míg a többnyire földszintes lakóépületek elhelyezésére az utcavonalon való oldalhatáros beépítés a jellemző. A településrész minden épülete magastetős kialakítású, a lakóépületek gerincvonala jellemzően párhuzamos az utcavonallal. Az egész településre jellemző, hogy a zöldfelületeket szinte kizárólag az utcafásítás és a lakókertek adják. Ez alól csak a településközpont képez kivételt, mert itt található a Petőfi tér közparkja illetve a víztorony környezetében elterülő nagyobb kiterjedésű zöldfelület.

A Petőfi tér nyújtott trapéz alakú területét jellemzően magasabb épületek veszik körbe, a hosszanti oldalai mentén nagyvárosias, telepszerű lakóépületek, a dél-nyugati oldalán a történelmi városháza az észak-keletin a református templom és az iskola.

A főtértől távolodva a sajátos három párhuzamos főutcában folytatódik a település városközponti karaktere. Az itt található lakóépületek jellemzően földszintes polgárházak, (melyek a mezővárosi építészet jellegzetes háztípusai) előkert nélkül, oldalhatáron történt telepítéssel, utcával, párhuzamos tetőgerinccel. Az utcai homlokzat arányát a magasított térdfal, a lábazat és az ablaktengelyek ritmikus kiosztása, valamint a kerítéskapuk kialakításának módja határozza meg. A díszítő elemek, mint például az ablakkeretek, párkányok tovább osztják a felületet. A közel azonos eres- és gerincmagasság, az azonos tetőhajlásszög, az utcával párhuzamos gerincvonal, a hasonló tömegarány és homlokzatképzés egységes település- és utcaképet biztosít.

Ahol megmaradtak a polgári lakóházak, mint a Széchenyi utca, Kossuth út, ott a homlokzatképzés egységessége, a közel azonos méretű utcai nyílászárók, ritmikus sorolása, az erőteljes ereszpárkányok és lábzetek, harmonikus összhatást nyújtanak.

A településközpontban egy-két modernebb kialakítású középületet is találunk. Bár ezek építészeti formavilága különbözik a környezetétől, a kisvárosi léptékű tömegalakítással, a szomszédos épületekhez alkalmazkodó anyag- és színhasználattal sikerült a kellő illeszkedést biztosítani.

LAKÓTELEPI TERÜLET

Ahogy az ország minden nagyobb városában, Túrkevéen is megfigyelhető a 70-es évekre jellemző lakásépítési törekvés, amikor házgyári, paneles épületek építésével próbálták a vidékről a városokba települő emberek ugrásszerűen megnövekedett lakásigényét kielégíteni. Sinka István tér környékén épültek ilyen típusú épületek.

A Túrkevéen található lakótelepi típusú épület állomány nem túl nagy. Ez a településkarakter minden más településkaraktertől különbözik, hiszen ebben az esetben jelenős területen, viszonylag rövid idő leforgása alatt, programozottan épültek fel a jelentős lakásszámot tartalmazó épületek. Az egységes elvek és az alkalmazott technológia szerint felépülő lakótelepekre többé-kevésbé mindig jellemző egy viszonylag homogén településkép, az azonban, hogy ez a kép mennyire emberi léptékű és élhető, nagymértékben függ a kialakítás paramétereitől.

A lakótelepeknek közterületi vonatkozásban sajátos karaktere van: a történeti városszövethez vagy akár a kertvárosokhoz képest a közterület aránya a beépített területhez viszonyítva jóval nagyobb, így szerepe is kiemelkedő.

A lakótelepi karakter jellemzője, hogy ezek egységes, napjainkra jól kialakult zöldfelületi állományú, jellemzően lombkoronaszinten is zárt zöldfelületben elhelyezett, szabadon álló beépítésű, tömbházas településrészek. A jelentős, biológiailag aktív zöldfelület-állomány jelenti a lakótelepek kiemelkedő környezeti értékét, amely érték hosszútávon feltétlenül megőrzendő és fejlesztendő.

- magas 3-4 szintes, doboz szerű épületek
- a homlokzat hálószerűen szerkesztett
- felületük homogén, utólagos hőszigetelés esetén van lehetőség színezésre

VEGYES BEÉPÍTÉSŰ LAKÓTERÜLET

Túrkeve településközpontján kívül eső teljes lakóterületére egyfajta vegyes, a kertvárosias és a falusias beépítés keveredése a jellemző. Ezen a területen többségében földszintes, magastetős, főként családi házakat találunk. A területen az épületek telepítésére az oldalhatáron álló beépítés jellemző, a történelmileg korábban épült házak esetében előkert nélküli, az újabb építésűek esetében előkertes kialakítással. Az oldalkertben álló épületek alapvetően kétféle elrendezéssel épültek. A régebbiek, hagyományos nyeregtetős, az utcára merőleges gerincű, az utcai oromfalat deszkaborítással díszítő, hosszanti alaprajzi elrendezésű parasztházak, a későbbiek, előkert nélkül vagy előkerttel kialakított hagyományos sátozott „kocka” házak. Ebben a festői „összevisszaságban” az épületek tömegaránya és magassága, a tető síkok hajlásszöge, a szinte azonos anyag és színhasználat teremt mégis rendet. A vegyes beépítésű területen szórványosan előfordulnak a helyi védelemre érdemes módos gazdaházak is.

A településközponti területnél említett zöldfelület kialakítás, vagyis, hogy a zöldfelületet szinte kizárólag az utcai fásítás és a lakókertek biztosítják, a településrészre fokozottan érvényes.

A lakótelkeknél jellemző az oldalhatáron álló beépítés, a földszint vagy földszint és tetőtér beépítéses épületmagasság. A visszafogott színvilág keveredik az erőteljes színekkel. Leginkább a természetes anyagok használata figyelhető meg.

Egymás mellett látjuk a hagyományos lakóházat, a sátoztetős kockaházat és a modernebb épületet is.

Az utca vonalon álló családházak esetében még nagyobb jelentőség jut a telek határán húzódó kerítések kialakításának. A közterületen lévő zöldfelület, a kerítések átláthatóságával, áttörtségével vizuális egységet alkothat a magántelkek előkertjeiben kialakított díszkertekkel.

Túrkevéen az alkalmazott kerítés típusok sokszínűsége figyelhető meg. Az áttört, lábazatos kerítés, vagy a léckerítés legelterjedtebb fajtája a terület lehatárolásnak azonban találunk példát a tömör kerítésre vagy a régi falusi deszkakerítésre is.

A város halmazos utcaszerkezetére jellemző spontán teresedések, szabálytalan utca vezetés, a sűrűn beépített apró telkek mellett, utólagos utcanyitásokkal létrehozott lakóterületek egyaránt megfigyelhetők a településrészben. Egy területen belül egyszerre láthatunk régi parasztházat és új építésű családi házat.

A területen épült új családiházak elsősorban a hagyományos sátoztetős kockaépületek formavilágát viszik tovább, tömbszerű tömegalakításukkal, körbe futó ereszfalakkal. A nem túl összetett tetőidom, a környező épületekhez illeszkedő tetőhajlásszög, a földszintes épülettömeg az új épületek esetében is biztosít elégséges illeszkedést.

„ONCSA” HÁZAS TERÜLET

Kisújszállási út mentén alakult ki egy sajátos beépítési forma, mely egyediségét tekintve megtartandó. A helyiek ONCSA házak néven emlegetik. A nagyszámú munkáscsaládok megsegítésére a 20-as években a Wekerle állami munkástelep program keretében kerültek megépítésre az ONCSA házak. Típusterv alapján épültek, az egyforma kialakítású házak. Ma már több épület átépítésre került vagy hozzá építettek.

A szellősen, oldalhatáron álló házak viszonylag egymástól távol esnek, köszönhetően a széles telek méretnek. Sajátossága a nagy előkert, amely minden esetben kb.10 m. A nagy összefüggő előkert, a vissza húzott telepítésű lakóházak és a terület előtt húzódó nagy átmenő forgalmú közút között, védő övezetként funkcionál. Az épületek minden esetben utcára merőleges nyeregvetős, oromfalas kialakítású. A nagy előkert nemcsak díszkertként funkcionál, hanem gyümölcs és zöldség termelés is folyik rajta.

REKREÁCIÓS TERÜLET

Túrkeve is azon települések közé tartozik, amely az 50-es, 60-as évek kőolaj- és földgázkutatásának köszönheti, hogy rábukkantak a gyógyvíz kincsére. A korábbi strandfürdő korszerűsítése után 2002-ben nyílt meg a Túrkeve Termál- és Élmeny fürdő. A 78 C°-os gyógyvíz 2351 m mélységből tör a felszínre, amely kiválóan alkalmas idült reumatikus, ízületi, bőr- és nőgyógyászati betegségek gyógyítására, műtétek utáni rehabilitációra egyaránt.

A fürdő környezete jelenleg folyamatos fejlődésben lévő terület, mely a természettel, a fürdővel és sok más szolgáltatásokkal egységben, a jövőben kialakuló üdülőházas területté fejlődik. Az üdülő területen fontos a természet közelsége, a minőségi rekreációs zöldfelületek lesznek elsődlegesek. Beépítési vázlatot javasolt rá kialakítani.

ÜDÜLŐ-KERTES TERÜLET

Túrkeve üdülőterületei a Holt-Berettyó két oldalán a városközponttal határos Drága kert (jelenleg is belterület), valamint a Kincses kert (volt zárt kert) területe. A területek meglehetősen vegyes képet mutatnak, mind telekhasználatban, mind az épületek funkciójában, nagyságrendjében, állagában és építészeti nivójában. Területi elhelyezkedésükben két fő csoport határozható meg: a belterületi nagyobb telekosztású szabadon álló épülettel beépített Drága kert és a külterületi keskeny, hosszú telekosztású oldalhatáron álló sűrű beépítésű Kincses kert. A Drága kerti telkek inkább hasonlítanak a kertvárosi karakterre, mind a telken belüli zöld, mind az épületek arculat vonatkozásában, míg a Kincses kert az ún. zártkerti karakter jegyeit viselik. Ugyanígy az úthálózatában is ott a kettősség: míg a történelmi gyökerű belterületen az öröklött szabálytalanság a jellemző, addig a mintegy fél évszázada létrejött „hobbitelkek” helyén jellemző a derékszögű vagy szög alatti, de egyenes, utcahálózat-szerű közterületi rend. Őrzi a gyümölcs és kertkultúrát és az alapvetően intenzív, többszintes zöldfelületi jelleget. Tetőszerkezetük minden esetben magastetős, 40 fok körüli hajlásszöggel. Kerítések jellemzően drótfonatos, beton vagy fém oszlopos. Összességében a leginkább vegyes és folyamatosan alakuló karakter.

- A terület településképét elsősorban a gondozott gyümölcsösök, veteményesek váltakozása határozza meg. A többszintes zöldfelületi jelleg jellemző.
- szabályos burkolatlan úthálózat, többnyire keskeny kialakítású. szűk úthálózat, az utakon túli egyéb közterületek hiánya, közművesítés nehézségei.
- Utca fásítása a szűk utcák miatt, nem lehetséges ezért a telken belüli zöldfelület jelentősége megnő.
- Jellemző a fém oszlopokhoz rögzített drótfonat kerítés.

KERTES TERÜLET

A városhatárt, a nyugati határ kivételével, szinte körül ölelik a kertes – régi zártkertes – területek, melyek átmenetet képeznek a belterületi kertváros és a külterületi mezőgazdasági művelés alatt álló földek között. A „derékszíj” szerű parcellák szabályosan kiosztott, szűk földutakon közelíthetők meg. A telkek egymástól nincsenek kerítéssel elválasztva. A kertes terület egésze van körbe kerítve és elválasztva a környező mezőgazdasági földektől. A területen elsősorban kiskerti zöldség- és gyümölcsstermesztés folyik, az épületek ennek megfelelően általában a termeléshez kapcsolódó, kis alapterületű mezőgazdasági épületek, építmények. Kialakításukat, formavilágukat a szigorú „funkcionalitás” jellemzi, az építészeti értékek háttérbe szorításával.

- A terület településképét elsősorban a gondozott gyümölcsösök, veteményesek váltakozása határozza meg. A többszintes zöldfelületi jelleg jellemző.
- szabályos burkolatlan úthálózat, többnyire keskeny kialakítású, szűk úthálózat. Az utakon túli egyéb közterületek hiánya, közművesítés nehézségei.
- Kerítés nincs.

KÜLTERÜLET ERDŐ-SZÁNTÓ- MAJORSÁGI TERÜLET

Túrkevéen a XIX. század közepétől a tagosítást követően benépesült a határ, jelentősen megnőtt a tanyák száma. A város határában lévő földek jól művelhetők és sok-sok tanya gazdaság alakult ki a környéken. Azonban a II. világháborút követően az erőszakos szövetkezetesítés következtében a tanyarendszer szinte felszámolásra került. Helyét a majorságok vették át, melyek beépülés módja, a megművelt területek között kis, telepszerűen megjelenő épületegyüttesek. Az épületekre jellemző, hogy egyszerű tömegalakítású, többnyire nyeregtetős, földszintes. Jellemző funkcionális elrendezettséggel, mindig több, különböző funkciójú épülettel. Lakó és a rendezetten egymás mellett sorakozó gazdasági célú épületek elkülönülve helyezkednek el. A szántó földi gazdasági funkciójú terület gyakran körül kerített, leginkább oszlopos acélhálós kerítéssel. A telek határ mentén telepített fasor ajánlott a területre jellemző őshonos fajok közül.

GAZDASÁGI – IPARI TERÜLET

Településen belüli helyzetük, nagy területük okán meghatározó településképet eredményez. Túrkeve nyugati gazdasági területei, a lakóterület hosszanti oldala mentén alakultak ki, többek között a volt AFIT területén. Jellemző a nem tervezett telephely csoportosulás, főként a korábbi AFIT terület belső úthálózatához való kapcsolódás. Ezen kívül az utak mentén, jól megközelíthető telkek esetén, illetve a belterülethez közvetlenül csatlakozó külterületi részekben és a volt nagyüzemek központjai átépítésével is kialakultak gazdasági, telephelyi területek.

A belső gazdasági területeket, kisfelületű szabad zöldfelületek jellemzik.

A külterületi, jellemzően nagy kiterjedésű telekterületeken, gazdasági ipari termelésre, raktározásra, szállítmányozásra, illetve egyéb gazdasági –kereskedelmi tevékenységre létesülő épületek (és kiszolgáló épületeik) találhatók.

A külterületi ipari terület jelenleg fejlesztés alatt áll. Utóbbi jellemzően zöldmezős beruházások formájában valósul meg.

A gazdasági karaktert, nagytömegű ipari jellegű épületek és összefüggő, nagyterjedésű burkolt felületek jellemzik. Ezek ellensúlyozására összefüggő tömbszerű zöldfelületek, védőfásítások, fasorok létesülnek.

Tervezett úthálózatát megfelelő szabályozási szélesség és egyenes vonalvezetés jellemzi.

A nagyméretű ipari csarnok épületek egyszerű, szabadon álló, funkcionális, doboz elrendezésű és előre gyártott homlokzatképzéssel kialakított tömegek, alacsony tetőhajlásszögekkel, fém-üveg anyaghasználattal.

5

ÉPÍTÉSZETI ÚTMUTATÓ

Ez a fejezet azt igyekszik szemléltetni, hogy egy új tervezésű épület vagy meglévő átalakítása, felújítása esetében, hogyan ajánlott megválasztani az épület jellemző paramétereit – magasságát, tetőformáját, az építési telken való elhelyezését, vagy anyag- és színhasználatát – ahhoz, hogy az illeszkedjen környezetéhez, azzal egységes, harmonizáló városképet teremtve. Az ajánlások bemutatásához magyarázó ábrák és szöveges ismertetés is rendelkezésre áll.

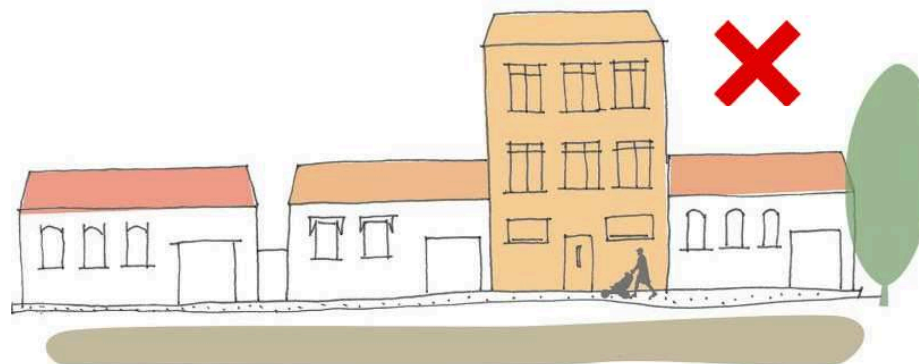
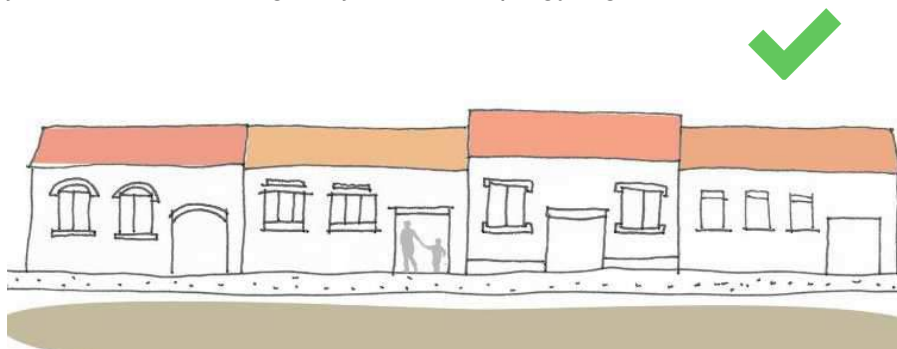
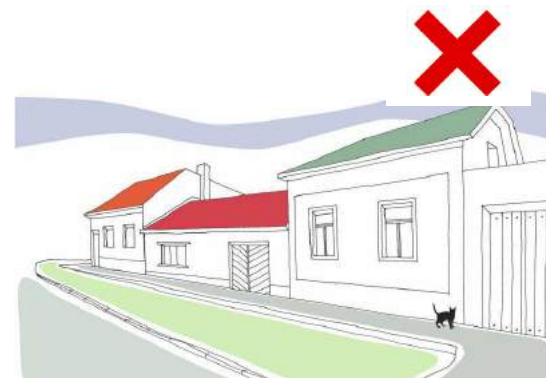
TELEPÜLÉSKÖZPONT

MAGASSÁG

Túrkeve településközponti részén a lakóházak jellemzően földszintes, a középületek egy emeletes, magastetős épületek.

Általánosságban elmondható, hogy új épület tervezésénél a környező, épületek magasságához kell alkalmazkodni, megőrizve a településképi léptékét és biztosítva az utcaképbe való illeszkedés elsődleges kritériumát.

Az eresz és gerincvonalak egymástól való jelentős eltérése megbontja az utcakép egységét.

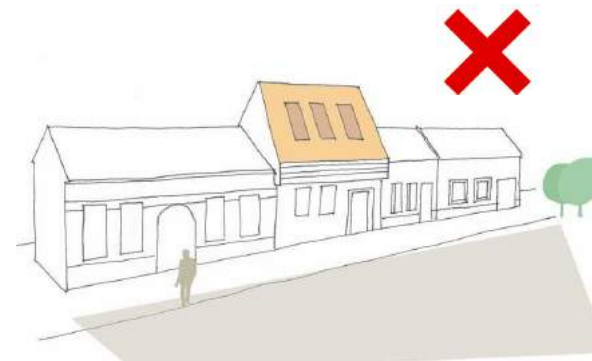

Azonos magasságú épületek egységes utcaképet alkotnak.
Az eltérő magasságú épületek alkalmazásával megbomlik az egység.

TELEPÜLÉSKÖZPONT

TETŐHAJLÁSSZÖG

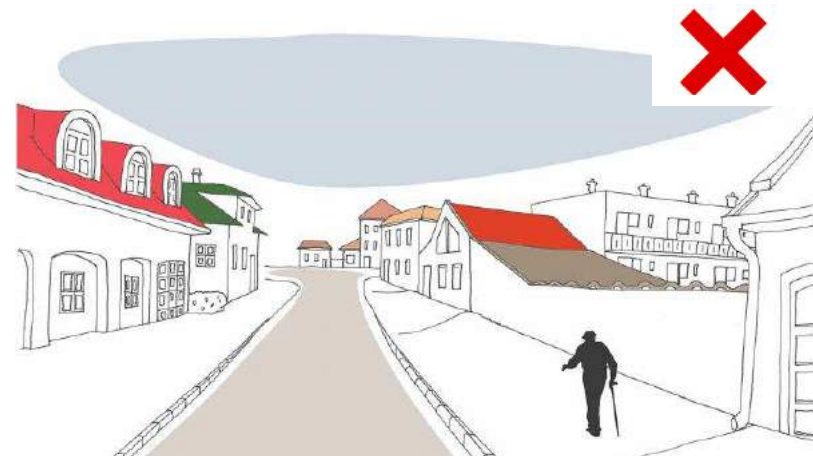
A területen álló épületek magastetőinek hajlásszöge közel azonos, 40° körüli. Ennek megfelelően az új épületek tetőhajlásszögének megválasztásánál is törekedni kell az ehhez közelítő értékekre.

Eltérő hajlású tetőforma alkalmazásakor az utcakép nem egységes. Alacsonyabb vagy magasabb hajlású tetőnél is torzul az utcakép.

TETŐFORMA

A településrészen található épületek tetőformája vagy egyszerű nyeregtető, vagy esetleg a középületeknél kontyolt nyeregtető. A többszörösen összetett, tördelt tetőidom nem jellemző, így azt a jövőben sem ajánljuk. Kerülendő a félnyereg vagy a lapostető alkalmazása is. Eltérő tetőformájú épületek megbontják az utca egységét.

TELEPÜLÉSKÖZPONT

TELEPÍTÉS

A településrész területén a beépítés kialakult. A középületek elhelyezése jellemzően szabadonálló beépítéssel történt. A lakóépületek utcavonalon elhelyezett, hézagosan zárt sorú beépítésű, az utcavonallal párhuzamos tetőgerincű épületek.

Az utcafronttól azonos távolságra lévő épülethomlokzatok egységes, nyugodt utcaképet adnak.

A beépítési vonaltól indokolatlanul hátrahúzott épület megtöri az utcakép ritmusát.

A beépítési mód kihatással van az épület tetőidomára is. Ha egy kialakult, utcával párhuzamos gerincű épületsorba egy oldalhatárra helyezett oromfalas épület kerül, az nagymértékben rontja az utcakép egységes harmóniáját.

SZÍNEK

A településrész színvilága, változatos, néhol harsány, túl erőteljes.

Új épületek tervezésénél törekedni kell arra, hogy jellemzően a földszínek pasztell árnyalatai domináljanak.

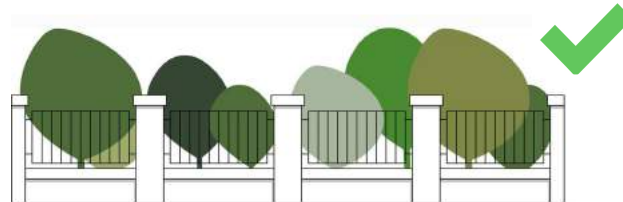
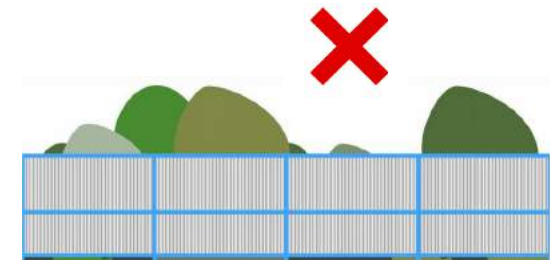
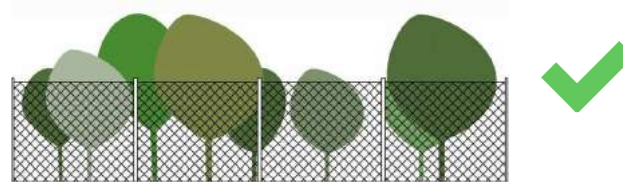
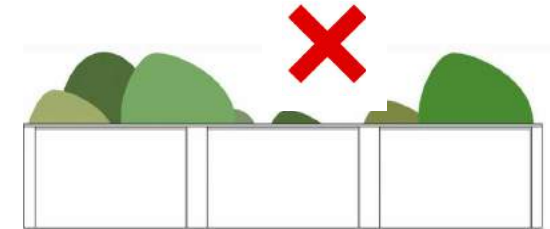
Nem elfogadható a rikító színű fémlemez fedések és burkolatok alkalmazása vagy egyéb feltűnő és kirívó színhasználat.

KERÍTÉSEK

A településközpont középületeinél jellemzően nem alakítottak ki kerítést.

Új középület építésekor szükség esetén a területi lehatárolásra alacsony növényssáv telepítését javasoljuk. A területen új lakóépület építésekor áttört kerítés a kívánatos. Semmilyen esetben sem ajánlott a tömör, falszerű lezárás vagy az áttört kerítések nádszövettel, egyéb át nem látszó, lemezszerű anyaggal való kombinálása.

LAKÓTELEPI TERÜLET

A lakótelepi területek esetén elsősorban a kialakult állapotokat kell figyelembe vennünk, az ajánlásoknál ezen jellemzők javítására törekszünk.

A közeljövőben várható energetikai korszerűsítések során lehetőség nyílik a homlokzati nyílászárók cseréjére, az épületek hőszigetelésére, illetve a homlokzatok újra színezésére.

A felújítási munkálatokat egységesen megtervezve kell megkezdeni. Egy-egy épület esetében sem ajánlott három színnél több alkalmazása és ezek megválasztásánál is törekedni kell a harmóniára. Nagy, összefüggő felületeknél harsány színek használata nem ajánlott, helyettük a pasztell árnyalatok domináljanak.

Mivel Túrkeve épületeinél zömében magastetős kialakítással találkozunk, egységes településfejlesztési koncepció esetén lehetőséget látunk az épületek ilyen irányú átalakítására. Meg kell jegyeznünk azonban, hogy egy ilyen lépés komoly előzetes mérlegelést és az építészeti megjelenés alapos átgondolását feltételezi.

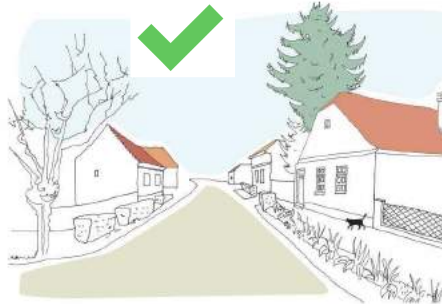
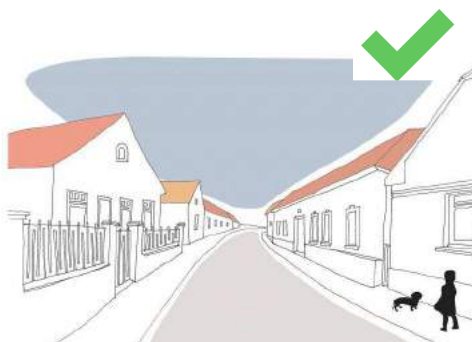

VEGYES BEÉPÍTÉSŰ LAKÓTERÜLET

MAGASSÁG

A vegyes beépítésű lakóterületen álló épületek hasonlóan a településközpont épületeihez jellemzően földszintes, magastetős épületek, néhány esetben tetőtérbeépítéssel.

Általánosságban elmondható, hogy új épület tervezésénél a környező, épületek magasságához kell alkalmazkodni, megőrizve a településképi léptékét és biztosítva az utcaképbe való illeszkedés elsődleges kritériumát.

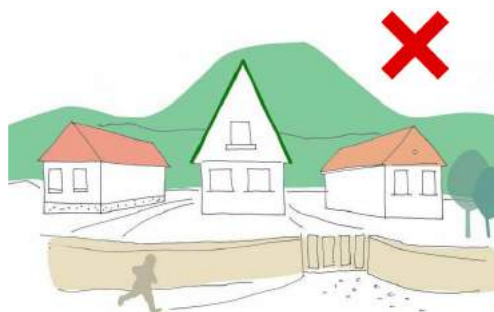
Azonos magasságú épületek egységes utcaképet alkotnak. Az eltérő magasságú épületek alkalmazásával megbomlik az egységesség.

VEGYES BEÉPÍTÉSŰ LAKÓTERÜLET

TETŐHAJLÁSSZÖG

A területen álló épületek magastetőinek hajlásszöge közel azonos, 40° körüli.

Ennek megfelelően az új épületek tetőhajlásszögének megválasztásánál is törekedni kell az ehhez közelítő értékekre. A lapostetős kialakítás nem javasolt.

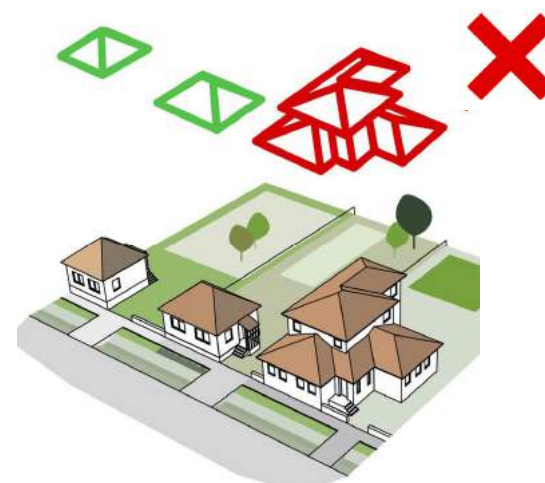
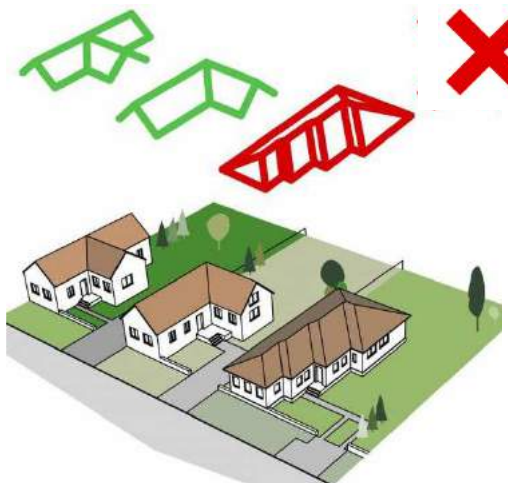
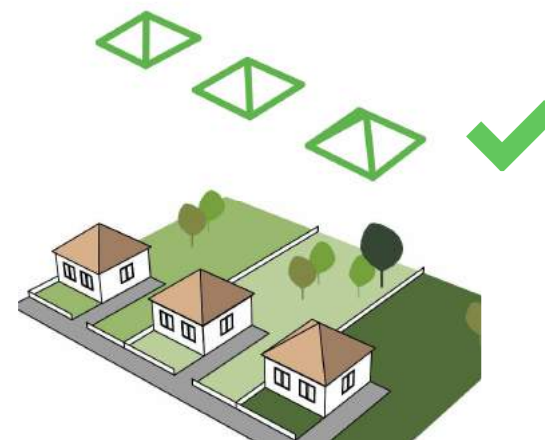

Eltérő hajlású tetőforma alkalmazásakor az utcakép nem egységes. Alacsonyabb vagy magasabb hajlású tetőnél nem azonos az utcakép.

VEGYES BEÉPÍTÉSŰ LAKÓTERÜLET

TETŐFORMA

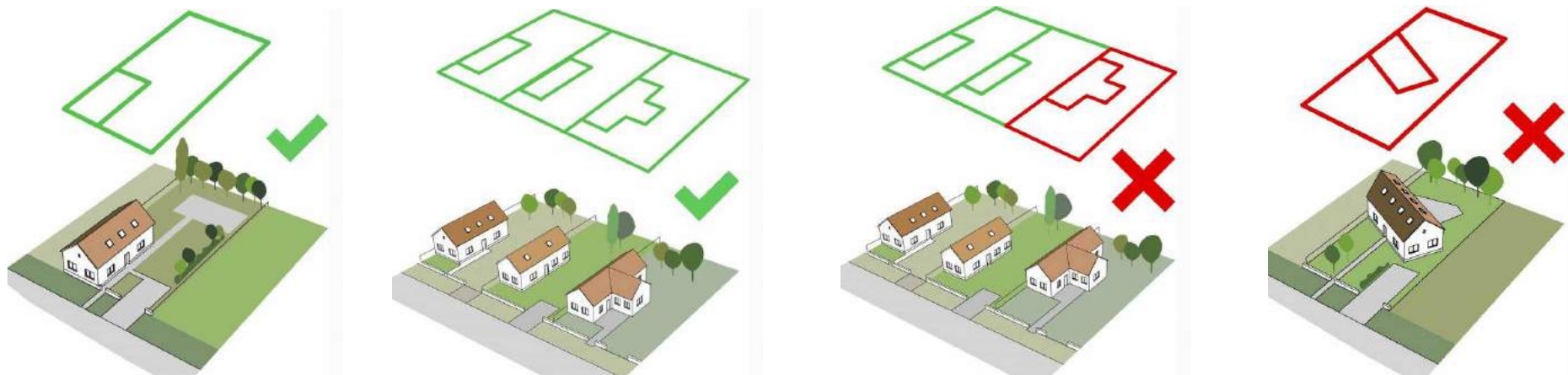
A településrészben található épületek tetőformája vagy egyszerű nyeregtető, esetleg kontyolt nyeregtető vagy egyszerű sátoztető. A többszörösen összetett, tördelt tetőidom nem jellemző, így azt a jövőben sem ajánljuk. Kerülendő a félnyereg vagy a lapostető alkalmazása is.

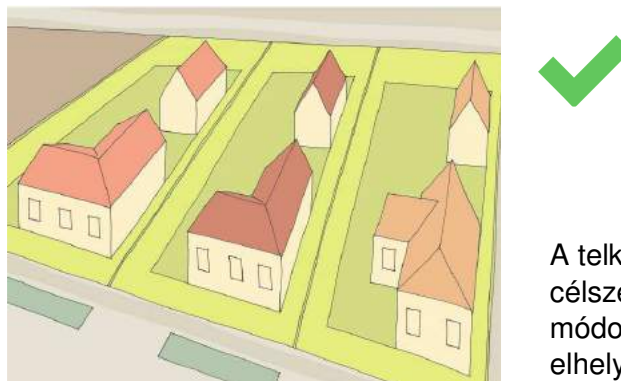
VEGYES BEÉPÍTÉSŰ LAKÓTERÜLET

TELEPÍTÉS

A településrész területén a beépítés kialakult. A lakóépületek elhelyezése jellemzően oldalhatáron álló beépítéssel, előkerttel vagy előkert nélkül történt.

A szomszédos épületek kialakult beépítési vonalától előbbre vagy hátrébb helyezett épülettömeg megtöri az egységes, nyugodt utcaképet.

A telken kialakított melléképületeket célszerű az utcáról nem látható módon, a főépület takarásában elhelyezni.

VEGYES BEÉPÍTÉSŰ LAKÓTERÜLET

SZÍNEK

A településrész színvilága, változatos, de visszafogott. Jellemzően a földszínek pasztell árnyalatai dominálnak.

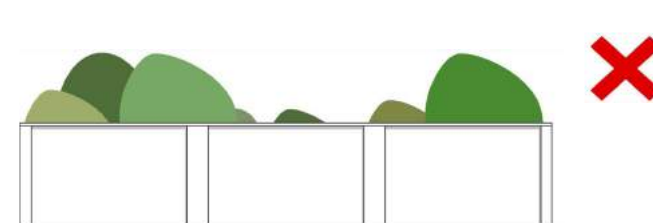
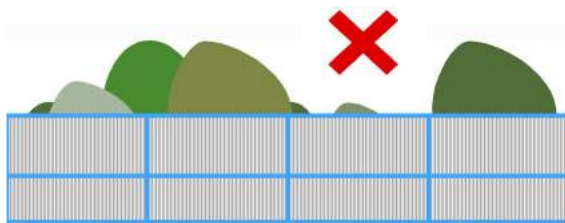
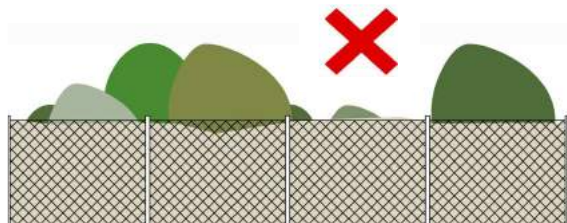
Új épületek tervezésénél törekedni kell arra, hogy az alkalmazott anyaghasználat és színvilág harmonizáljon a környezettel.

Nem elfogadható a rikító színű fémlemez fedések és burkolatok alkalmazása vagy egyéb feltűnő és kirívó színhasználat.

KERÍTÉSEK

A terület telkeinek lehatárolásánál törekedni kell a lábazat nélkül vagy lábazattal kialakított, áttört kerítések alkalmazására, melyek alkalmazkodnak a kialakult utcaképhez, és az átláthatóságot is biztosítják. A kerítésmezőknél alkalmazott anyag lehet felületkezelte fémháló vagy fa lécezés. A lábazat és a pillérek felületképzésénél alkalmazható burkolótégla vagy pasztell árnyalatú vakolat. Az áttört kerítésmezők nádfonattal vagy tömör lemezekkel történő kombinálása nem megengedett!

„ONCSA” HÁZAS LAKÓTERÜLET

MAGASSÁG

Az „oncsa” lakóterületen álló épületek hasonlóan a vegyes beépítésű terület épületeihez, földszintes, magastetős épületek, az utca vonalára merőleges gerinckialakítással, minden esetben oromfallal. Általánosságban elmondható, hogy új épület tervezésénél a környező, épületek magasságához kell alkalmazkodni, megőrizve a településképi léptékét és biztosítva az utcaképbe való illeszkedés elsődleges kritériumát.

Az azonos magasságú épületek egységes utcaképet alkotnak.
Az eltérő magasságú épületek alkalmazásával megbomlik az egységesség.

TETŐHAJLÁSSZÖG

A területen álló épületek magastetőinek hajlásszöge közel azonos, 40° körüli. Ennek megfelelően az új épületek tetőhajlásszögének megválasztásánál is törekedni kell az ehhez közelítő értékekre.

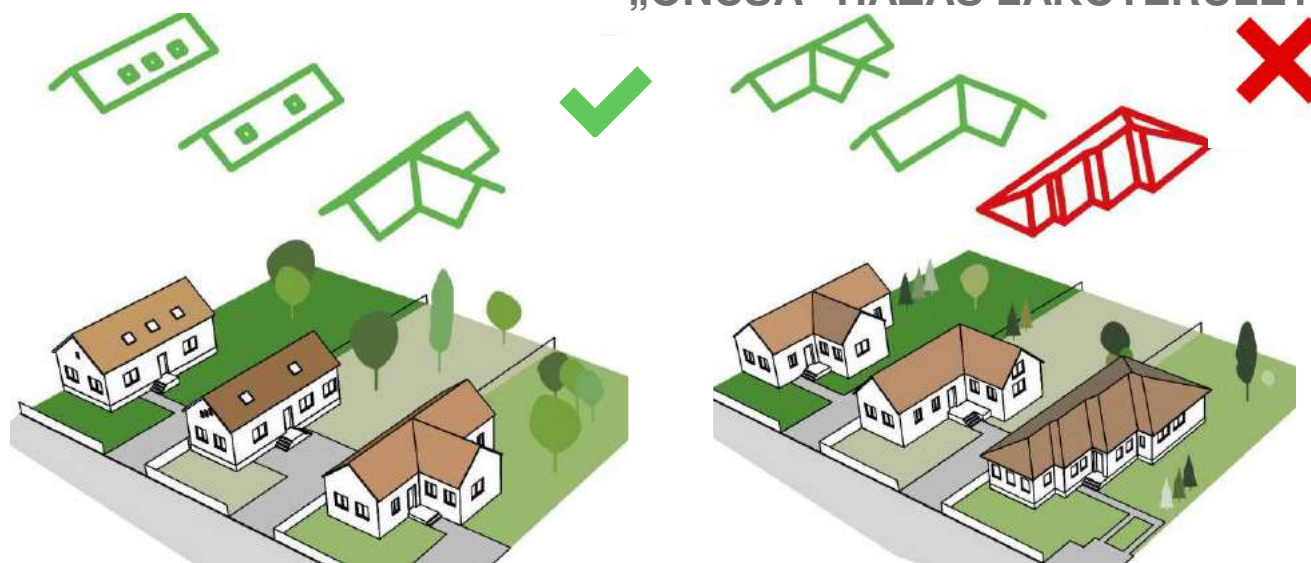

Eltérő hajlású tetőforma alkalmazásakor az utcakép nem egységes. Alacsonyabb vagy magasabb hajlású tetőnél nem azonos az utcakép.

„ONCSA” HÁZAS LAKÓTERÜLET

TETŐFORMA

A településrészben található épületek tetőformája minden esetben ormfalas, egyszerű nyeregtető. A többszörösen összetett, tördelt tetőidom nem jellemző, így azt a jövőben sem ajánljuk. Kerülendő a félnyereg vagy a lapostető alkalmazása is.

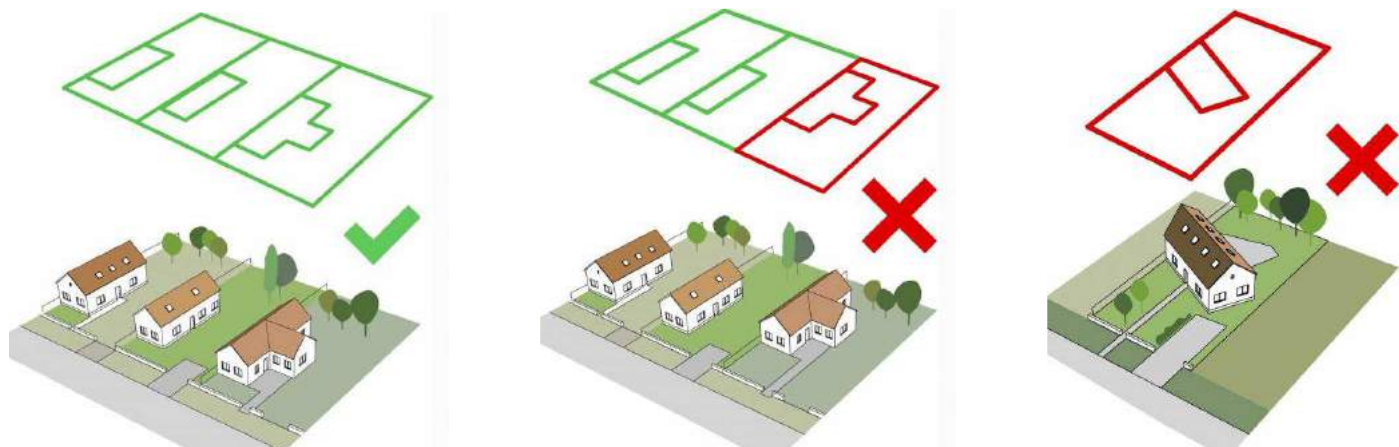

TELEPÍTÉS

A településrész területén a beépítés kialakult. A lakóépületek elhelyezése jellemzően oldalhatáron álló beépítéssel, mély, 10 méter körüli előkerttel történt.

A szomszédos épületek kialakult beépítési vonalától előbbre vagy hátrébb helyezett épülettömeg megtöri az egységes, nyugodt utcaképet.

A tetőgerincek párhozamos sorolásának ritmusát megbontó épületelhelyezés szintén kedvezőtlen utcaképet ad, ezért nem javasolt.

„ONCSA” HÁZAS LAKÓTERÜLET

SZÍNEK

A településrész színvilága, változatos, de visszafogott. Jellemzően a földszínek pasztell árnyalatai dominálnak.

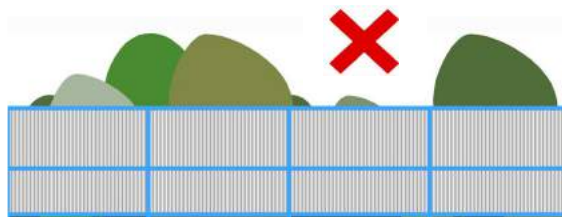
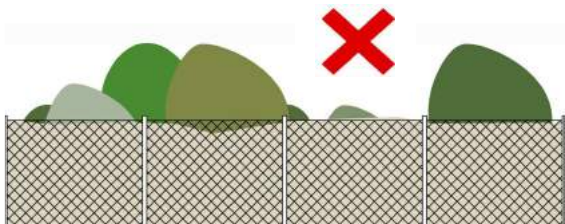
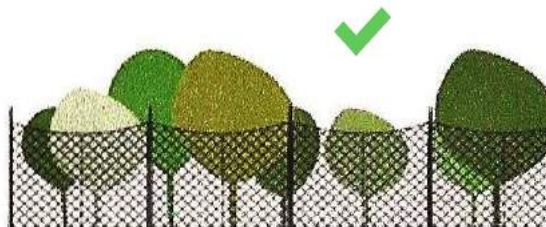
Új épületek tervezésénél törekedni kell arra, hogy az alkalmazott anyaghasználat és színvilág harmonizáljon a környezettel.

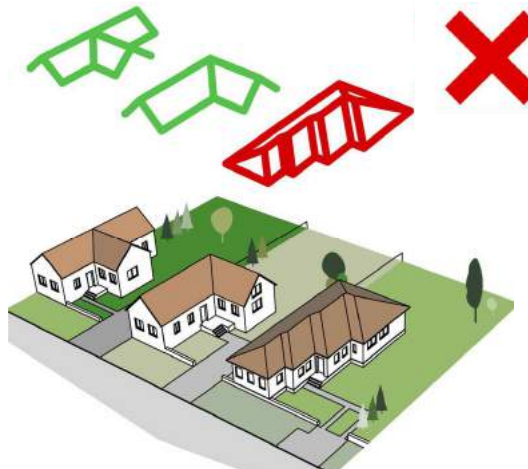
Nem elfogadható a rikító színű fémlemez fedések és burkolatok alkalmazása vagy egyéb feltűnő és kirívó színhasználat.

KERÍTÉSEK

A terület telkeinek lehatárolásánál törekedni kell a lábazat nélkül vagy lábazattal kialakított, áttört kerítések alkalmazására, melyek alkalmazkodnak a kialakult utcaképhez. A kerítésmezőknél alkalmazott anyag lehet felületkezelt fémháló vagy fa lécezés. A lábazat és a pillérek felületképzésénél alkalmazható burkolótégla vagy pasztell árnyalatú vakolat. Az áttört kerítésmezők nádfonattal vagy tömör lemezekkel történő kombinálása nem megengedett!

Túrkeve hétvégházak
üdülőövezetei a Drágakert és a
Kincseskert elnevezésű területeken
találhatók.

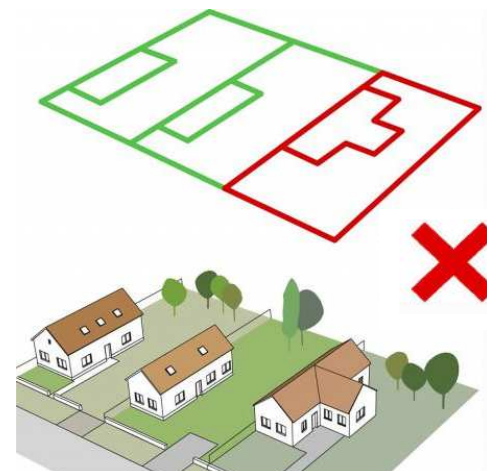
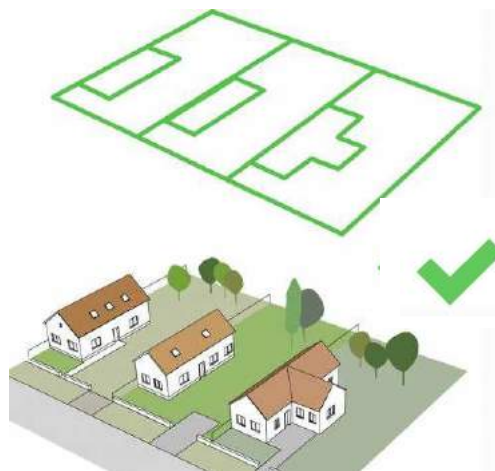
MAGASSÁG, TETŐIDOM

A meglévő üdülőépületek általában
nyeregtetős, oromfalas
kialakításúak, gerincvonaluk
jellemzően merőleges az utca
vonalára. Ehhez és a kialakult
eresz- és gerincmagassághoz,
valamint a környező üdülők
tetőhajlásszögéhez és
tetőidomaihoz ajánlott
alkalmazkodni. A többszörösen
összetett, tördelt tetőidom
alkalmazása nem ajánlott.

ÜDÜLŐK

TELEPÍTÉS

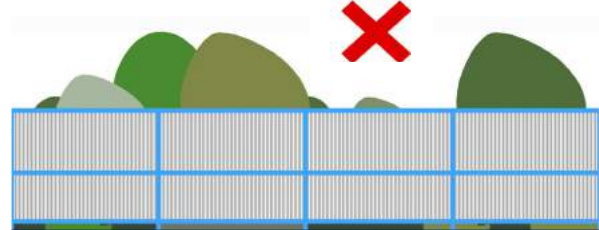
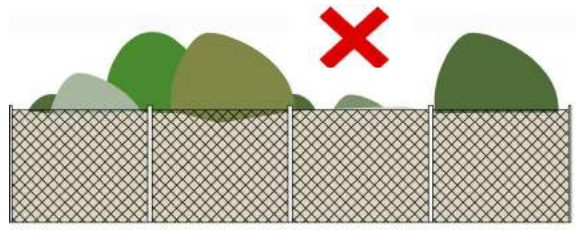
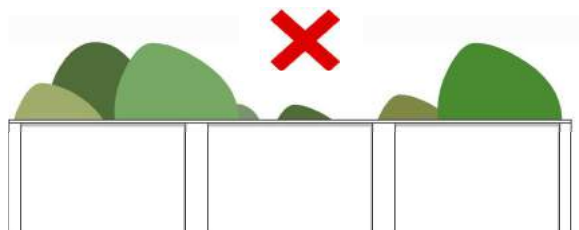
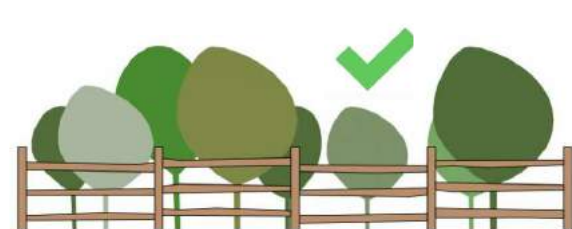
Az üdülőterületen az épületek telepítése jellemzően oldalhatáron álló, előkerttel kialakított. Új épület elhelyezésénél is követni kell a már kialakult elrendezést.
Az indokolatlanul hátrahúzott épülettömeg az utcaképet megbontja.

KERÍTÉSEK

Az üdülőterületen a magánterület tájba illő növényekkel való lehatárolása teljesen elfogadott. Nagyobb fokú védelem igénye esetén áttört kerítések kívánatosak.

Nem ajánlott a tömör, falszerű lezárás vagy az áttört kerítések nádszövettel, egyéb át nem látszó anyaggal való kombinálása.

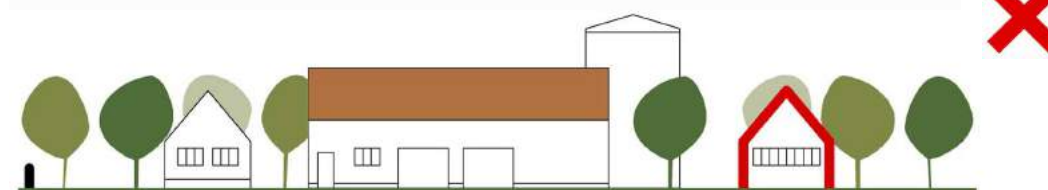
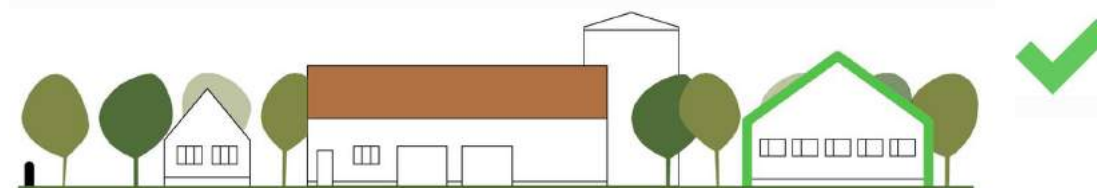
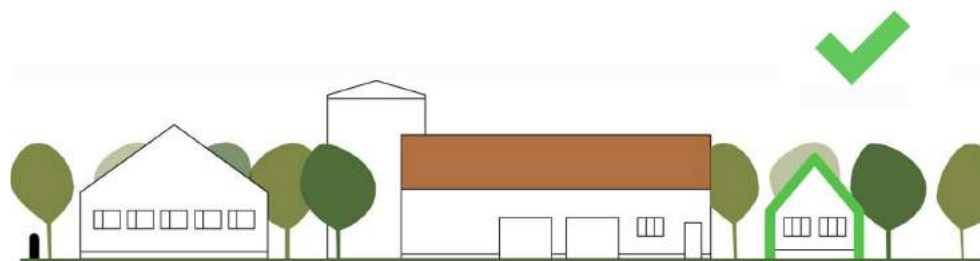

KÜLTERÜLET – MAJORSÁGI TERÜLET

MAGASSÁG

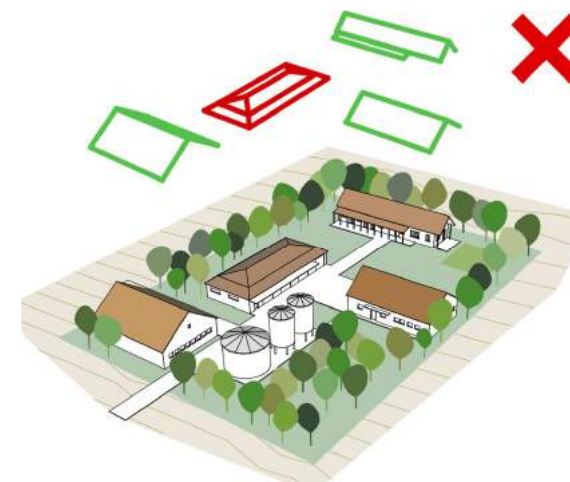
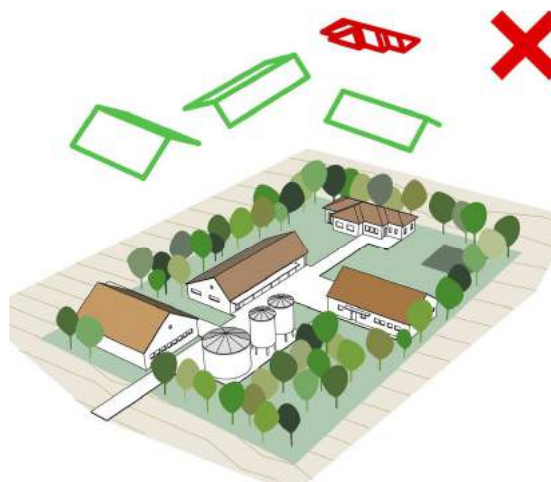
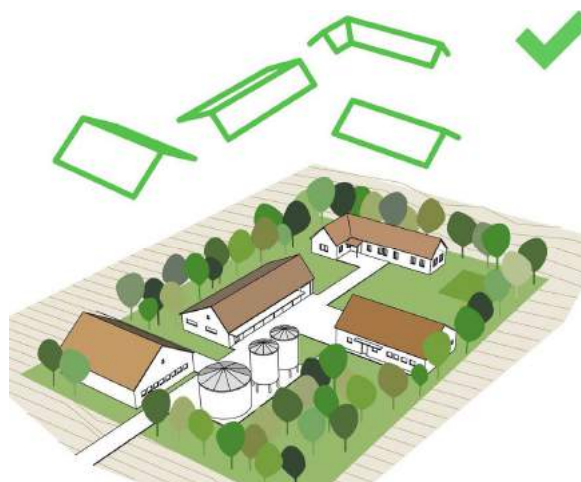
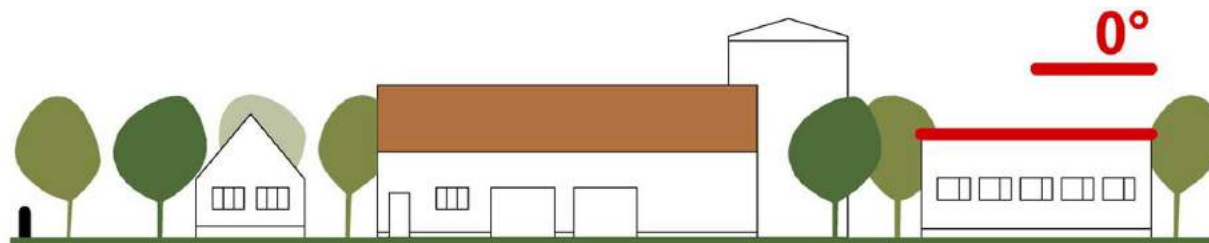
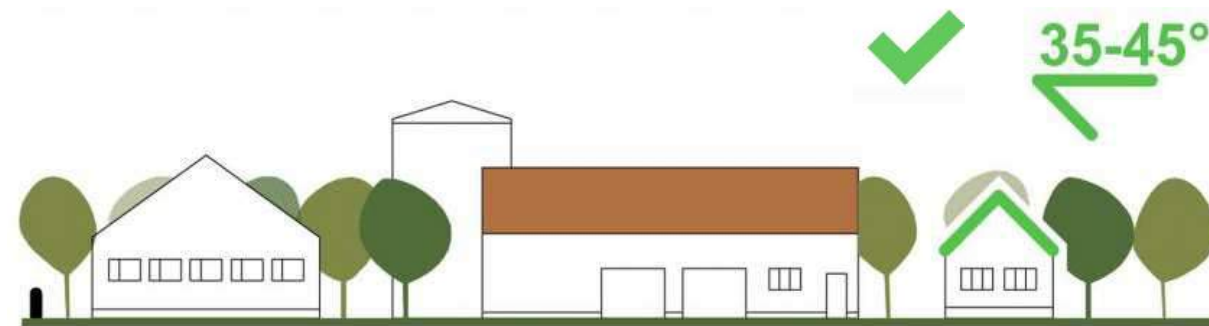
A majorsági területek lakó és gazdasági épületei jellemzően földszintes, magastetős kialakításúak. Az eltérő funkció és ennek következtében az eltérő fesztáv miatt azonban az azonos ereszmagasság és közel azonos tetőhajlásszög mellett, eltérő gerincmagassággal kell számolnunk.

Az épületcsoport egységes magasságának kialakítása így a fesztávok és tetőhajlásszögek optimális megválasztásán múlik.

A majorsági épületek formavilágához a többszintes lakóház, vagy gazdasági épület kialakítása egyáltalán nem illeszkedik, így ilyen épületkialakítás nem ajánlott!

KÜLTERÜLET – MAJORSÁGI TERÜLET

TETŐHAJLÁSSZÖG TETŐIDOM

Az épületek egymáshoz való illeszkedését segíti, ha a tetők hajlásszöge közel azonos, 40° körüli. Az ennél meredekebb, illetve a lapos tető alkalmazása nem ajánlott.

10 méternél nagyobb fesztávolságú gazdasági épületek esetén alacsonyabb tetőhajlásszög is elfogadható, a hajlásszög azonban nem lehet 15°-nál kisebb.

Az épületek fedésére a hagyományos nyeregtetőt alkalmazzuk, az összetett tetőidom vagy a félnyeregtető nem ajánlott sem a lakó- sem a gazdasági épületek esetén.

KÜLTERÜLET – MAJORSÁGI TERÜLET

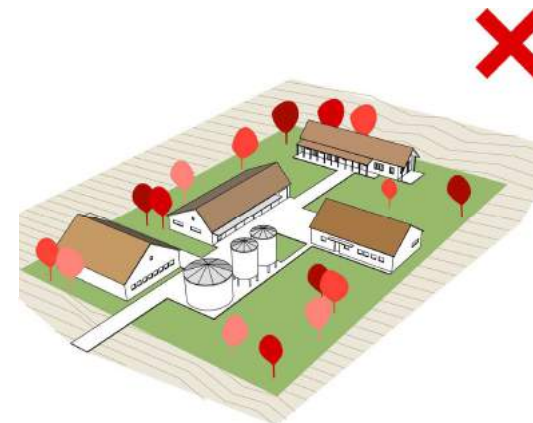
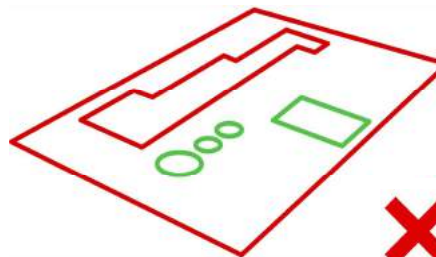
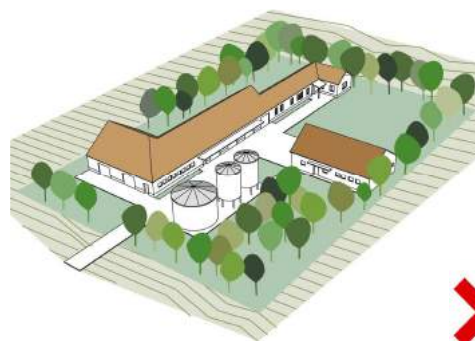
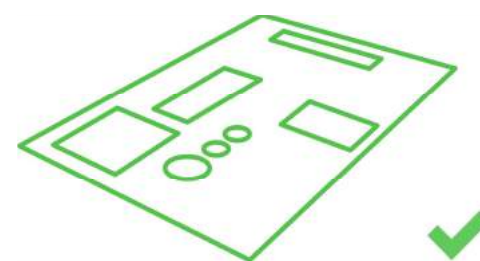
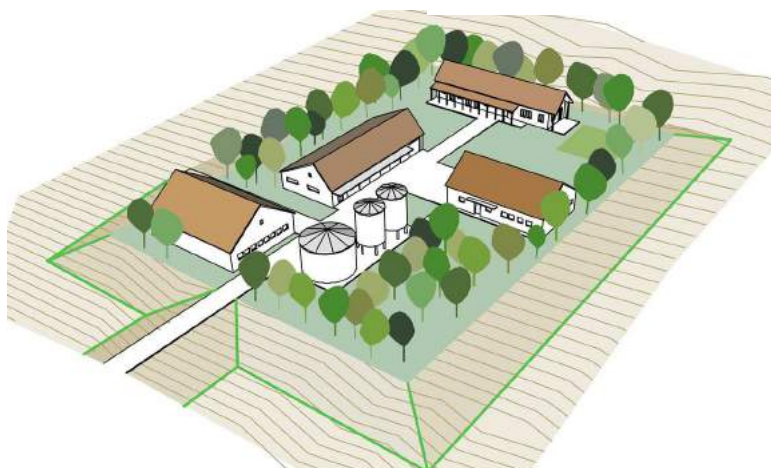
TELEPÍTÉS

A majorsági épületek elhelyezésénél törekedni kell arra, hogy azok mindig a terület legmagasabb pontjára kerüljenek, elősegítve ezáltal a természetes vízvezetést és a belvíz elleni védelmet.

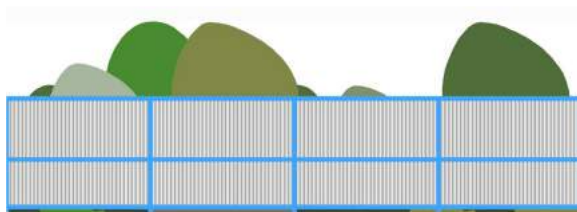
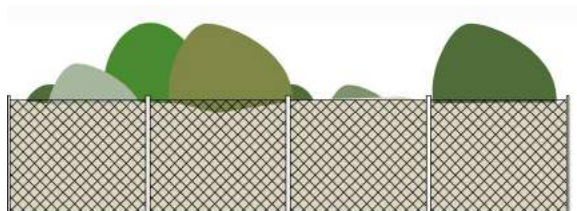
A majorok megközelítését biztosító, kialakult dűlőút hálózat megtartását ösztönözni kell!

Az épületeket minden esetben külön-külön kell elhelyezni, azok egybeépítése nem ajánlott.

A külterületen, mezőgazdasági földektől övezve az épületcsoport erős szélnek van kitéve, így az épületek körül fás liget kialakítása szükséges, a gyéren ültetett növényzet nem elfogadható!

KÜLTERÜLET – MAJORSÁGI TERÜLET

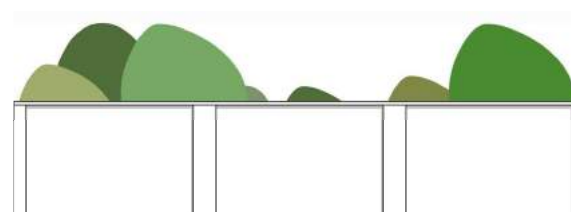

KERÍTÉSEK

A majoroknál a magánterület tájba illő növényekkel való lehatárolása teljesen elfogadott.

Nagyobb fokú védelem igénye esetén a lábazat nélküli, áttört kerítések kívánatosak, melyek nem rekesztik le a táji környezetet, lehetővé teszik a tanya és az azt körülölelő mezőgazdasági területek vizuális összeolvadását.

Nem ajánlott ezért a tömör, falszerű lezárás vagy az áttört kerítések nádszövettel, egyéb nagytáblás, át nem látszó anyaggal való kombinálása.

GAZDASÁGI - IPARI TERÜLET

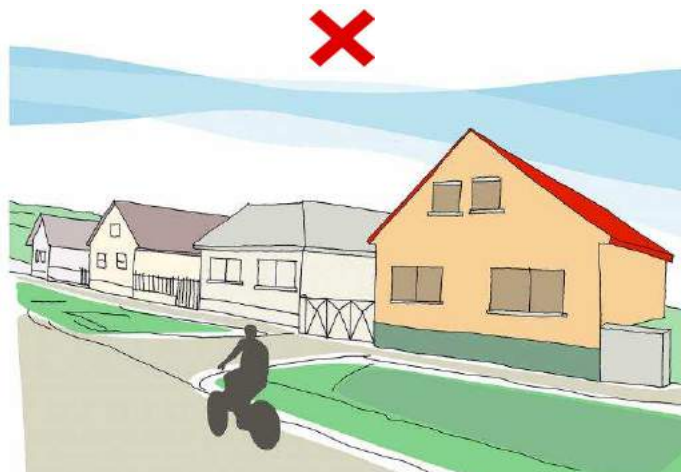
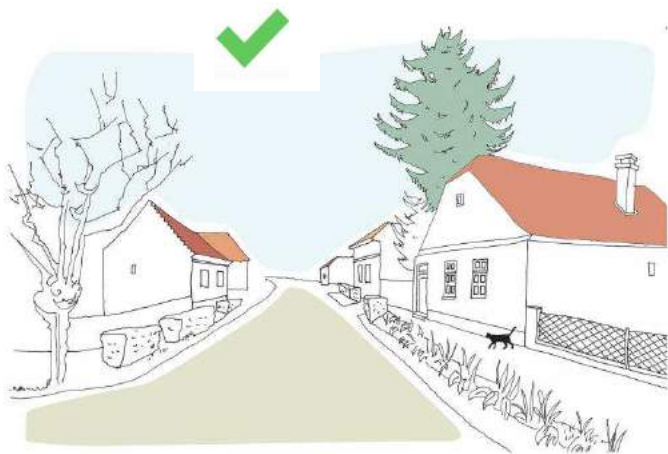
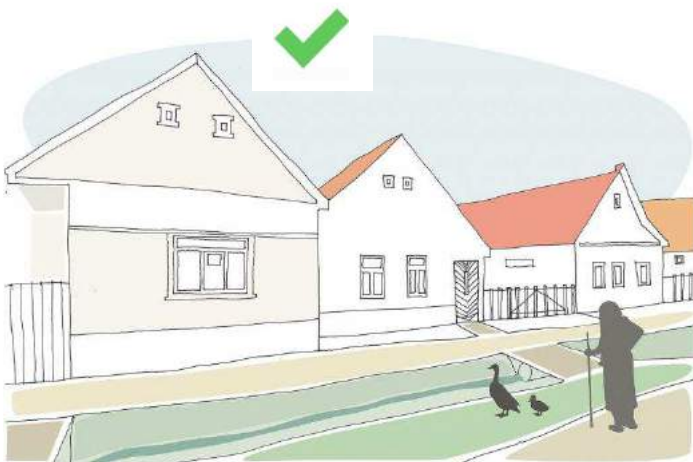
Különösen a lakóterületbe ágyazott gazdasági területeknél fontos szempont, hogy az építészeti nem kialakítható építmények (pl. nyitott vasvázas szin, stb.) nem kerülhetnek az építési vonalra. Takarásukról a főépülettel, rendeltetésszerűen kiképzett reklám felületekkel, vagy örökzöld növényzettel gondoskodni kell. Tevékenységhez esetleg szükséges toronyszerű építmények utcaképi elemet ne képezzenek. Az utca vonalon épülő kerítések min. 160 cm magasságúak, lehetőleg áttörtek és utcaképbe illőek legyenek.

A településtől távolabbi ipari területen ajánlott a zöldmezős ipari beruházásokhoz kapcsolódó környezet- és zöldfelület-rendezés intenzitásának növelése. Az építési telkek kötelezően előírt zöldfelületként kialakítandó területein kétszintes növénytelepítés, mivel nagy a burkolt felületek aránya. A nagy területű telkeknek és az alacsony beépítési arálynak köszönhetően, jelentős az összefüggő zöldfelület a telken belül, mely megőrzendő karakterjellemző.

Ajánlott a korszerű anyagok használata pl. üveg, acél, fémlemez.

FELÚJÍTÁS

MAGASSÁG

Általánosságban elmondható, hogy egy épület felújításánál, átalakításánál a környező épületek meglévő eresz- és gerincmagasságához kell alkalmazkodni, ezzel biztosítva az utcaképbe való illeszkedés elsődleges kritériumát.

Az indokolatlanul megmagasított térdfal tetőtérbeépítés esetén kerülendő!

TETŐHAJLÁSSZÖG

Az eredeti tetőhajlásszög megváltoztatása is kedvezőtlenül befolyásolja a kialakult utcaképet.

HOMLOKZATKÉPZÉS NYÍLÁSZÁRÓK - SZÍNEK

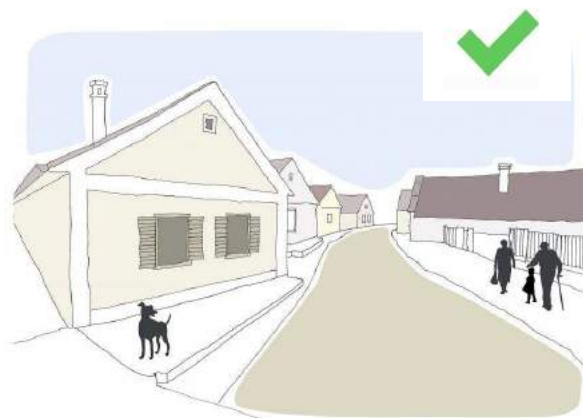
A régi mezővárosi területek zárt sorú és hézagosan zárt sorú, kisvárosias településképi épületeinél hagyományos, osztott fa nyílászárókat találunk. Felújítás vagy átalakítás során hasonló nyílászárók alkalmazása kívánatos.

Az ettől eltérő, műanyag, egyszárnyú, álosztós, bukó-nyíló ablakok beépítése nem javasolt.

A felújítások során a szomszédos épületek anyag és színhasználatához kell illeszkedni.

A kirívó, feltűnő színhasználat kerülendő!

A felújítások, átalakítások során fokozottan ügyelni kell arra, hogy az eredeti tömegarányokat, homlokzati kialakítást a modern anyagok alkalmazása mellett is megtartsuk!

ABLAKOK, KAPUK

Az ablakok az idők során sokat változtak. Kezdetben a kicsi, kétszárnyú, osztott ablakok voltak jellemzőek. Később a kocka házak idejében a nagyobb osztatlan ablakszárnyak terjedtek el. Napjainkban pedig a nagy üvegfelület dominál. A lényeg, hogy az épület karakteréhez illőt válasszunk. Új épületek építésekor vagy épületfelújításoknál javasolt fa szerkezetű, a hagyományos ablakok osztásához igazodó, visszafogott színezésű (barna, zöld pasztell árnyalatai) ablakok beépítése. Tanácsos az ablakok Színének megválasztásakor a ház színvilágát is figyelembe venni.

ABLAKOK, KAPUK

A település köz- és lakóépületeinek kialakítására az egyszerűbb tömegformálás jellemző, így az épületek homlokzatait – az anyag-és színhasználat mellett – döntően a nyílások és tömör felületek aránya, illetve a nyílászárók „rajzossága” határozza meg.

Az ablakok és kapuk keretezésének hangsúlyozása, a nyílászárók asztalos szerkezeteinek igényes kialakítása az egész homlokzat építészeti értékét emeli.

A nyílászárók ma divatos részleges „abbahagyott” keretezése – ál dísztítése nem javasolt.

HOMLOKZATKÉPZÉS

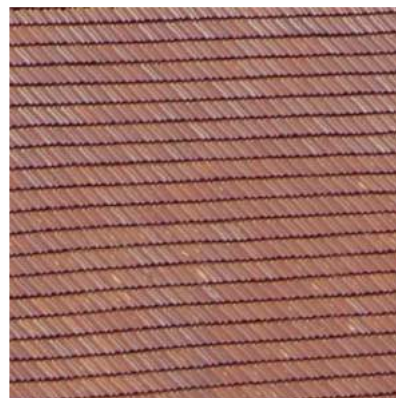
Türkevén a homlokzatok felületképzésére jellemzően vakolatot alkalmaznak. A nagyobb, egybefüggő felületeket osztópárkányokkal, rizalitokkal bontják meg. A régebbi épületek színvilága visszafogott, de egy-két felújításnál erőteljes, túlhangsúlyos színre esett a választás, ami nem szerencsés, inkább a földszínek pasztell árnyalatait alkalmazzuk.

A téglát, mint burkoló, díszítő elemet napjainkban is szívesen alkalmazzák. Ügyelni kell azonban arra, hogy az így kialakított felületek egységes képet alkossanak, a különböző típusú, rajzolatú anyagok kombinálása nem ajánlott. A téгла mintázatú burkolólapoknál a rusztikus felületűeket részesítsük előnyben.

TETŐK, TETŐFELÜLVILÁGÍTÓK

Az alföldi városok meghatározó eleme a magastető. Az ország meteorológiai viszonyai és a tetőknél történelmileg kialakult építéstechnológia a héjazatok pikkelyszerű, kiselemes fedését eredményezte. Ez a fedési mód napjainkban is kedvelt és városképileg is ajánlott, hiszen a természetes színű felületek egységes képet nyújtanak. A tetősíkba illeszkedő kiegészítő elemek – tetősíklakok, napelemek – elhelyezésénél törekedni kell arra, hogy azok felületének és a héjazat felületének aránya ne befolyásolja kedvezőtlenül az összhatást. A központi városrészek utcáfrontra néző tetőfelületein napelemek és napkollektorok elhelyezése nem javasolt.

ÁRNYÉKOLÓK

A klímaváltozásra és az energiafelhasználás csökkentésére hozott, egyre szigorodó hőtechnikai előírások miatt fokozott gondot kell fordítanunk az épületek külső hővédelmére. Mivel a tömör falfelületek és a nyílászárók különböző hővezetési tulajdonságokkal rendelkeznek, az optimális eredmény érdekében az utóbbiakat – a napsugárzás hatásának csökkentésére – külön szerkezetekkel kell ellátnunk. Ezek a külső árnyékolók.

Az épületeinken az árnyékolók sokféleségével találkozunk. A tömör ablaktábla, a zsalugáter vagy a redőny közvetlenül a nyílászárók előtt, a homlokzat síkjában húzódik, míg a homlokzat elé kinyúló pergola az épület tömegét is módosítja. A történeti településrészekben a zsalutáblák, zsalugáterek alkalmazása az illeszkedés szempontjából előnyösebb lehet. A redőnyszekrények kialakításánál törekedjünk arra, hogy az lehetőleg ne ugorjon a homlokzati sík elé, kerüljön elburkolásra.

KERÍTÉSEK

Túrkeve településközponti- és vegyes beépítésű lakóterületein jellemzően hézagosan zárt sorú, vagy előkert nélküli, oldalhatáron álló, oromfalas beépítésű épületekkel találkozunk. Az ilyen telepítésű házaknál a homlokzati sík vonalában húzódó kerítés szerepe az elsődleges vagyonvédelmen túl az utcai térfalak hangsúlyozása, a homlokzatokkal harmonizáló egységes és összefüggő utcakép kialakítása.

Általánosságban elmondható, hogy eleink tömör kerítést alkalmaztak, melynek anyaga általában deszkapalánk volt. Napjainkban az átláthatóságot biztosító, áttört kerítésmezők alkalmazását részesítjük előnyben. A lábazattal vagy anélkül kialakított kerítésmezők a vegyes beépítésű lakóterületen, egyik alkalmazott megoldása a fa lécezés lehet.

KERÍTÉSEK

A településközpont telkeinek lehatárolására, a kialakult hagyományt követve, szintén áttört kerítések kialakítását javasoljuk. Ezeket a kerítéseket tömör lábazattal vagy anélkül kialakított falazott pillérsor és a közöttük húzódó fém pálcás vagy kovácsoltvas kerítésmező jellemzi.

A fém felületek megfelelő kezeléséről – rozsdásodás megelőzéséről – gondoskodni kell.

KERÍTÉSEK

A központi részekről kifelé haladva a kerítések áttörtségének fokozása ajánlott, így a természeti környezet és a lakótelkek közötti határ egyre jelképeesebbé válhat, az átláthatóság biztosított.

RÉSZLETEK

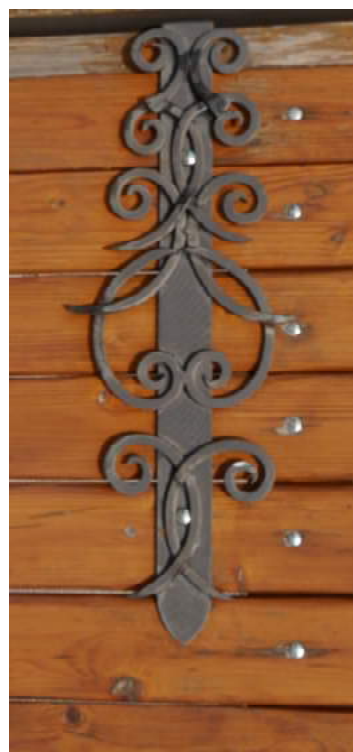
A régi épületek homlokzat-felületeit jellemzően vakolt architektúra díszíti. Az osztópárkányok és nyílászáró keretezések kiegészítéseként több helyen találunk növényi mintázatot követő, stukkó elemeket.

A kiselemes héjazatok alkalmazástechnikájából adódik, hogy használatukkal a hagyományos számráthát íves tetőkiemelés minőségileg magas színvonalon valósítható meg. Bár a tetőkiemelés - „kutyaól” - az utcával párhuzamosan futó gerinc és tetőfelület esetében nem ajánlott, az oromfalas épületek oldalhomlokzatainál, visszafogott, síkba simuló kialakításuk elfogadható.

Akár felújított, akár új építésű épületről legyen szó – több helyen figyelhetjük meg a népi motívumok alkalmazását. A tulipános, növényi indás faragások az oromfalak, ereszek, ablaktáblák és kerítések sokszínűségét eredményezik. A hagyományörzésnek ez a formája követendő lehet a jövőben is.

A homlokzatfelületeket tovább díszíthetjük a kiegészítők – zászlótartók, kopogtatók, kültéri lámpák – anyagának és formájának igényes megválasztásával.

FELÚJÍTÁS

A régi lakóépületek korszerűsítésével, igényes felújításával a település történelmi arculatát őrizhetjük meg. Elődeink értékteremtő munkásságának folytatása és az általuk létrehozott épített környezet utódaink számára történő átmentése azt a folytonosságot jelenti, amitől egy város élhető, szerethető.

Az épületek mai igények szerinti átalakításánál településképi szempontból elsősorban az eredeti tömegarányok megtartását, és a külső felületképzéseknél alkalmazott anyagok, színek környezethez illeszkedő megválasztását tekinthetjük követendőnek.

Ajánlott a régi nyílászárók kialakítását követő, osztott, fa szerkezetű ablakok és ajtók beépítése, illetve a homlokzatok pasztell árnyalatokkal történő színezése.

6

JÓ PÉLDÁK

Az új építésű épületek, lakóházak alacsony száma miatt, Túrkevéen sajnos kevés mintaértékű, mai példát találunk. A vegyes beépítésű lakóterületen álló családi ház azonban kedvezően ötvözi a hagyományos tömegalakítást a mai kor funkcionális alaprajzi elrendezésével, a magas műszaki elvárásokat is kielégítő anyaghasználatával és a környezetéhez illeszkedő, visszafogott színeivel. Az utcai oromzatos homlokzat, az udvar felé nyitott, tornácos elrendezés, a funkcionális helyiségek egymás utáni sorolása a régi hagyományos parasztház kialakítását idézi. A homlokzat egyszerű vonalvezetését és letisztult felületét a kétféle árnyalatra történő színezés tagolja.

Egyszerű tömegalakításával és tetőhajlásszögével - tetőidomával, visszafogott pasztell árnyalatú felületkezelésével ez az épület szépen illeszkedik környezetéhez. Az alacsony mellvéddel kialakított kerítés nem gátolja az átláthatóságot. A kis lombkoronájú fasor a homlokzatból kedvező arányban takar ki részeket.

A tűzoltóság épülete, tördelt homlokzatfelületeivel, a funkció által megkövetelt robosztus tömeget sikeresen rejti szemünk elől. Az épület arányai nem lépnek túl a kisvárosi léptéken. Az alkalmazott színek a környező épületekhez való illeszkedést segítik.

A hagyományos anyagok és pasztellszínek alkalmazásával az épületek belesimulnak környezetükbe.

Az épülettömeg megbontásával, a nagyobb felületek hátrahúzásával elérhető, hogy a beépítési vonalon álló utcai homlokzat a hagyományos léptékeket tükrözze.

7 UTCÁK, TEREK

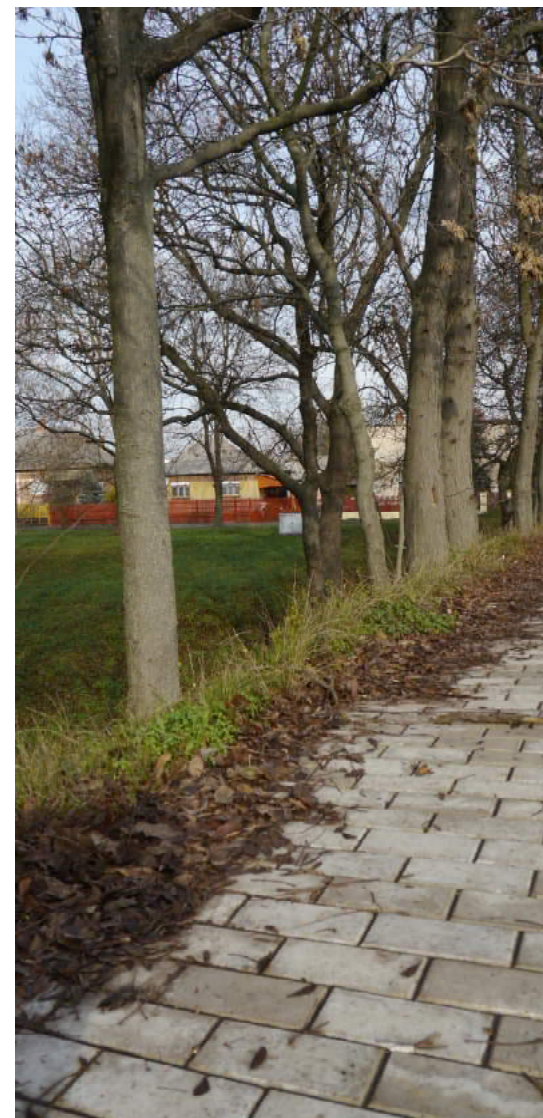

Az utcák és terek elsődleges határait az ott álló épületek homlokzatai és a kerítések adják. Az így képzett térfal nagyban függ az adott településrésze jellemző beépítési módtól, homlokzatmagasságtól és a homlokzatképzésnél alkalmazott anyagoktól, színektől. A meglévő, kialakult környezethez való illeszkedés az utcák tagozódásában, – járda, zöldsáv, utca – illetve a vízelvezetés módjában – füvesített árok – is követendő.

Túrkeve utca tagozódását, mint az alföldi mezővárosok többségét, a keskeny úttest és a járdát a gépjármű forgalomtól elválasztó széles zöldsáv jellemzi.

Az épülethomlokzatok és kerítések által meghatározott elsődleges térfalat tovább árnyalja, lágyítja a telepített növényzet. Hangulatos utcaképet kapunk fasorok ültetésével. A telepítésnél azonban fokozott figyelmet kell szentelnünk annak, hogy a térségben honos, a településre jellemző fajokat válasszunk. Mérlegelni kell a választott egyedek végleges méretét, víz- napfény- és fenntartás-igényét, hogy a kifejlett példány miként befolyásolja a mögöttük húzódó épületek benapozottságát, illetve, telepítésük nem okoz-e problémát a légvezetékek, földkábelek elhelyezésénél.

A város épített szövetében üdítő színfoltot jelentenek a parkok. A pihenésre, kikapcsolódásra alkalmas területek kialakítása városképileg is meghatározó, hiszen a zöld felületek sokszor képesek jótékonyan elrejteni a mögöttük húzódó térfalak hibáit, hiányosságait.

A parkok kialakításánál is figyelni kell azonban arra, hogy a telepített növények azt a funkciót tölthessék be, amire szánták őket. A rendelkezésre álló nagyobb tér lehetőséget ad nagyobb lombkoronájú, több árnyékot adó fajok ültetésére.

A parkok használhatóságát kényelmes, de időtálló térbútorok kihelyezésével érdemes biztosítani.

A járófelületek kialakításához alkalmazott burkolatok anyag- és színvilága illeszkedjen a környezethez.

Szerencsére Túrkeve több részén is találunk nagy, összefüggő zöldterületeket.

Egy „lélegző” település élhetőbb környezetet nyújt polgárainak, barátságos, szerethető településképet közvetítve felénk.

HIRDETÉSEK, REKLÁMTÁBLÁK

Az utcaképhez a hirdetőtáblák, reklámfelületek, cégérek is ugyanúgy hozzátartoznak, mint az épületek vagy a növényzet. Elsősorban a figyelem felkeltés és a tájékoztatás a céljuk, azonban nem szabad elfelejtenünk, hogy ezeknek az utcaképbe illeszkedően kell megjelenniük. Ha módunk van egy szebb utcakép, településkép megteremtésére, miért ne élénk a lehetőséggel. Az igényes, nem túl feltűnő, de jól észrevehető feliratok is elérhetik figyelemfelkeltő céljukat. Mindannyian szép lakókörnyezetet szeretnénk, de ez nem áll meg a kerítésünkönél, felelősséggel tartozunk az utcaképet befolyásoló elemekért is. Mondják rossz reklám nincs, de környezettől idegen, harsány „környezet szennyező” reklám van, ami az utcák harmonikus képét megbontja. Ezért tegyünk meg mindent, hogy ha a reklámtábla lehet szép és az utcaképbe illeszkedő is, akkor legyen az.

IMPRESSZUM

Megrendelő:

Túrkeve Város Önkormányzata
Túrkeve honlap címe: www.turkeve.hu
Túrkeve E-mail címe: pmh@turkeve.hu
Túrkeve posta címe: 5420 Túrkeve, Petőfi tér 1.
Polgármester: Vida Tamás
Polgármester E-mail címe: pm@turkeve.hu
mb.Főépítész: Farkas Edit
mb.Főépítész: E-mail címe: foepitesz@turkeve.hu

Készítette:

Fehérváry Építész Studio Kft.
1121 Budapest Tállya u. 12.
r.fehervary@gmail.com

Fényképfelvételek:

2017. június

Túrkeve. 2017.11.1.

Felhasznált irodalom:

Hatályos településrendezési terv munkarészei
Magyarszéphely minta településképi arculati kézikönyv
Ábragyűjtemény – Lechner Tudásközpont TAK egyeztető felület
Kutatási anyag:
Finta Múzeum gyűjtemény
Cím: 5420 Túrkeve, Attila u. 1